

mindazokra, akik körülöttünk vannak. Ne legyünk szomorúak, hanem vidámak és tartsuk állandóan az Ur Jézust szemünk előtt. Oh mily fenséges Isten, az Urat elfövetetekor köszönteni és általa, mint megváltójainak egyike üdvözölni. Sokáig várakoztunk, de reményünk végre mégis valóra vált. Ha megláthatjuk a királyt szépségében, örökre áldottak leszünk. Úgy érzem, mintha hangosan kiáltanom kellene: Induljunk hazafelé! Már közel vagyunk azon időhöz, midőn Krisztus megjelenik és övéig magához veszi a megváltottak örök hajlékaiba." "Bizonyosság a gyülekezet számára." Vol. 8, 252. 253.

"Krisztus egyháza Isten képviselője az igazság hirdetésére; Isten hatalmát adott neki munkája végzésére, s hűségének bizonyul irányába s engedelmesnek parancsolatai iránt, úgy az ő ereje és hatalma lakozik benne. Ha Izrael Urának és Istenének dicsőségét tartja állandóan szem előtt, úgy nincs hatalom, ami ellentárhasson neki. Ha kötelezettségeihez hű marad, az ellenség-ellenállása hasonló lesz a polvány- és forgószéllel szemben tanúsított ellentárlásához."

"Az egyház egy dicsőséges nap hajnalhasadása előtt áll, amely csakhamar üdvözli, ha magára öli Krisztus igazságának ruháját."

"A gyülekezeti tagoknak immár a legteljesebb egységet kellene maguk között építeni. Testvéreim, ne engedjétek, hogy bármi is eltávolítson benneteket egymástól, vagy Istentől. Ne beszéljétek különböző véleményekről, hanem egyesüljétek az igazság szeretetében, amely van Jézusban. Lépjétek Isten elé és fiának kiontott vére érdekében kerjétek tőle segítséget a gonosz elleni küzdelemben. Nem fogtok hiába könyörögni. Ha megátázott szív-

vel és teljes hittel léptek az Ur elé, a reátok támadó ellenség legyőzöttik."

"Térjétek az Urhoz, ti, a remény-ségnek foglyai. Kerjétek erőt az élő Istentől. Mutassatok iránta megingadhatatlan, alázatos hitet és a lelkek megmentésére való késztséget. Krisztustól ered az üdvösség élő folyama. Ő az élet árja és a hatalom forrása. Ha hittel bízunk erejében, a legkétségbe-ejtőbb kilátást is csodálatos élő reményé váltóztatja. Mindezt meg akarja cselekedni neve dicsőségéért." Ugyan-oltt, Vol. 8, 11. 12. old. W. E. G.

"Gyűlöstök egybe az Ur egész seregét, hadd hallják, mit mond az Ur, mert ő hatalmas világosságot akar adni mindazoknak, akik szavára hallgatnak. Fegyverkezzenek és jöjjenek az Ur segítségére, — az Ur segítségére a hatalmasok ellen. Isten maga akar harcolni Izraelért. Minden hazug nyelvet elhallgattatik. Argyalok kezét fogják megsemmisíteni a gonoszság tervét. Sátán sáncai nem válnak a győzelem színhelyeivé. Ám a hármas angyali üzenetet a győzelem kíséri. Valamint a seregek urának hadvezére ledöntötte Jerikónak falait, hasonlóképpen dőlnék romba a gonoszság várai s Isten parancsolatörző népe kivívja a végleges győzelmet." "Külön bizonyosságok" 11. sz. 8. old.

"Evangeliumi munkás"

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zéiner A., Kessel Fr.
Felsőb szerkesztő Huenergardt János F.

Vallásos iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, I., Krisztina-körút 167.

Amerika részére: Kewler & Herald Publ. Assn.,
New-York City, 32. Union Square East.

JORDAN A. H. Könyvnyomdája Budapest, II., Corvinus-utca 5.

Evangeliumi munkás.

"Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint." 1, Kor. 3, 8.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918.

2. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918 második negyedére:

1. Bibliai leckék.
2. Missiói programok.
3. Kéthetenkénti imaórák programja.
4. Különlélek.

Bibliai leckék

1918 április hó 6-tól június 29-ig.

1. Lecke 1918 április 6.
2. Mit látott János ezek után? Vers. 5. Megjegyzés.
3. Mi történt, midőn a bárány átvette a könyvet? 7., 8. Vers.
4. Mit énekel a 24 vén? 9., 10. Vers.
5. Mit énekeltek az angyalok? 11., 12.
6. Mit mondtak az élő lények? 13., 14. Vers.
7. Mikor lesz befejezve az Istenek titka? Jel. 10, 7.

Megjegyzések.

1. A megváltás terve már a világteremtése előtt el lett határozva. "Megváltásunk terve nem utógondolat, mely Ádám bűnbeesése után jött létre, hanem Isten tiúknak kinyilatkoztatását képezi örök időtől fogva." Rom. 16, 25. W. E. G.
2. Az evangélium Isten tervének kinyilatkoztatása e földön.
3. Isten úgy akarta, hogy Krisztusban megnyilvánuljon az ő teljessége.
4. Lásd János 1, 18. Rom. 1, 16, 17.
5. Jel. 13, 8. A báránynak hét szarva volt és hét szeme. A szarv a hatalomnak és erőnek jelképe. A szem pedig bölcsességet és értelemet jelent.

Isten szeretetének kinyilatkoztatása a váltáság tervébe.

Kérdések.

1. Mi nyilvánul meg a megváltás tervében? Rom. 16, 25. 1. Megjegyzés.
2. Mit ismeriet velünk az Ur az evangéliumban? Eféz. 1, 9.
3. Mikor határozta el már az Ur magát erre? Eféz. 3, 11. 2. Megjegyzés.
4. Mi teiszett az Atyának? Kol. 1, 19. Megjegyzés.
5. Mi lakik Krisztusban? Kol. 2, 9.
6. Ki által jelentette ki magát az Isten? János 1, 18. 4. Megjegyzés.
7. Mit látott János az Atyának kezében? Jel. 5, 1.
8. Minő felszólítás lett intézve mind az élő lényhez? 2. Vers.
9. Találhatt-e valaki az élő lények közül, aki felnyissa a könyvet? 3. Vers.
10. Milyen benyomást tett ez Jánosra? 4. Vers.
11. Milyen vigasztalást nyert János? 5. Vers.

2. Lecke 1918 április 13.

„Egy a közbenjáró.“

Kérdések.

1. Milyen kegyelemben részesült Pál apostol? Eféz. 3, 8.
2. Mi felől kellett mindenkit felvilágosítani? 9. Vers.
3. Kicsoda a kiinduló pontja mindenedeknek? 1. Kor. 7, 6.
4. Mégis, kinek tulajdonítatik ugy a teremtés, mint a megváltás? Kol. 1, 13—16. 1. Megjegyzés.
5. Kiben áll fenn minden? 17. Vers. Zsid. 1, 2, 3.
6. Kiben áldattunk meg mindnyájan? Eféz. 1, 3.
7. Milyenek legyünk? 4. Vers.
8. Mivé fogad minket az Isten? 5. 6. Mi célra?
9. Kinek hasonlatosságára teremtetett az ember? 1. Moz. 1, 27.
10. Mi volt a bűnbeesés következménye? Zsolt. 14, 3.
11. Ki által lesz visszaállítva a régi alkotás? Eféz. 2, 10.
12. Mi a fő dolog a hit életében? Gal. 6, 15. 2. Kor. 5, 17. 2. Megjegyzés.
13. Ki az egyedüli közbenjáró Isten és ember között? 1. Tim. 2, 5. 6. 3. Megjegyzés.
14. Miért feltétlen szükséges az ujjászületés? János 3, 3.
15. Mi hozza létre az ujjászületést? 1. Pét. 1, 23.
16. Mi által leszünk Krisztus képére átalakítva? Kol. 3, 10. 2. Kor. 3, 18.
17. Milyen messzire terjed az ő megbékéltetési terve? Kol. 1, 20. 4. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Dörner azt mondja: „Krisztus a láthatatlan Isten képese, az elsőszülött egyszersmind a teremtető is. Ugyanő az, aki által az Atya az összhangot a mindenségben újra visszaállítja.“

2. Lásd Rom. 1, 20. Zsid 9, 11.
3. Jézus Krisztus nemcsak teremtetőnk, hanem megváltónk is. Csak a teremtető képes megváltani. Ugy magától értetődik: rajta kívül más közbenjáró sem lehet.
4. Krisztus nemcsak az ember, hanem az angyalok teremtetője is.
5. Minden más közbenjáró hamisítása a valódinak, mert nem képes egy új teremtetést előállítani.

3. Lecke 1918 április 20.

Az igaz hit és a helyes Isten-tisztelet.

Kérdések.

1. Milyen ígéret adatott a bűnbeesés után az első emberpárnak? 1. Móz. 3, 15. 1. Megjegyzés.
2. Mivel bizonyította Ábel az elfövendő Messiásban vetett hitét? 1. Móz. 4, 4. 2. Megjegyzés.
3. Milyen életet élt Énókh? 1. Móz. 5, 22—24. Zsid. 11, 5. Judás 14.
4. Hogy tisztelte Nőé az Urat? 2. Pét. 2, 5. Zsid. 11, 7.
5. Mire épített Ábrahám, a hívők atyja? Rom. 4, 18—22.
6. Mi által született Izsák? Gal. 4, 23. 29.
7. Milyen nehéz hitpróbán ment át Ábrahám? Zsid. 11, 17—19. 3. Megjegyzés.
8. Milyen érzelemmel látta Ábrahám az Ur Jézust? János 8, 56.
9. Kicsoda az Ábrahámnak ígért mag? Gal. 3, 16.
10. Melyik papságtól nyerte el Ábrahám az áldást? Zsid. 7, 1. 2.
11. Miből látható, hogy Ábrahám élő hitel birt? 1. Móz. 26, 5. János 8, 39; Jak. 2, 21—23.
12. Milyen diadalmat vivott ki Jákóbb? Milyen nevet kapott? 1. Móz. 32, 25—31.

13. Kiről szól jövendölése? 1. Móz. 49, 10.
14. Miről beszélt József hitben és minő áldás adatott neki? Zsid. 11, 22. 1. Móz. 49, 22—26. 4. Megjegyzés.
15. Mit kerestek az atyák? Mit készített az Ur számukra? Zsid. 11, 13—16.
16. Mily módon ismerte az Ur az atyák hitét és szolgálatát? 2. Móz. 3, 6; Zsid. 11, 1—3. 5. Megjegyzés.
17. Túl élte az Ábrahámmal kötött szövetséget a Sinai hegy alatt kötött szövetséget? Gal. 3, 13—17.

Megjegyzések.

1. Az ígért mag Jézus Krisztus. Ezen kijelentés az első ígéretet képezi, ami valaha az emberiségnek adatott és az evangélium első hirdetését is. Így a jövendölés és az evangélium kezdetől fogva a legszorosabban van összekötve egymással.“ Titkok felf. 25. oldal.
2. „Kain és Ábel megértették a megváltás tervét, amint az az áldozati rendszerben kifejezésre jutott. Tudták, hogy vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. Az által hozhatták kifejezésre hitüket, hogyha nyájukból bárányval áldoztak. Azonkívül az Ur azt kívánta, hogy az első zsenget, mint hálálaadót mutassák be.“
3. „Ígéret és előkép által lett hirdetve Ábrahámnak az evangélium. Ábrahám a hit szemével látta az elfövendő megváltót. Az Ábrahám által Izsák helyett feláldozott kos jelképe volt az Üdvözítőnek.“ Pat. és Prof. 146. old. W. E. G.
4. „József élete Krisztus életének előképe.“ Pat. és Prof. 234. old. Hét hitatyáról tesz bizonyosságot a Zsid. 11. része. Mindegyik élettrajza jellemzi hitének külön vonásait. Ábelben látjuk a hívő áldozót, Hénokhban a hitben élő, Nőében a hívő prédikátort, Izsákban a hit által születettet, Jákóbban a hívő küzdőt, Józsefben a hitben türot

és végre Ábrahámban az előbbiek egyesülnek.

5. A Bibliában előadott elbeszélésekől világosan kiténik a hitatyák magasztos élete. „Noha nem volt szó az áldozati törvényről, mégis Ábel bárányval áldozott. Ábrahám is áldozott különböző áldozatokkal és Melkisédem kenyeret és bort hoz. Nincsen ugyan köből felépített templom, de a szabad természet remek templomában mutatja be áldozatát az ajtamos hívő. Az igazságnak prédikátora hirdeti az Urnak nevét. Látokok, mint Enokh és Nőé, kijelentették az Istennek itéletét. Ábrahám, mint az első misszionárius kiment a pogányok közé és oltárokat emelt Isten névének hirdetésére. Nincsen sehol említve, hogy Isten törvényeket adott volna és megis azt olvassuk, hogy Ábrahám „megtartotta az én törvényemet...“ Titkok felf. 36. old.

4. Lecke 1918 április 27.

A hamis hit és a helytelen Isten-tisztelet.

Kérdések.

1. Egyedül kit illet az imádás és tisztelet? 2. Móz. 20, 2—5; Zsid. 1, 6—10; Jel. 4, 11.
2. Melyik lény az, aki még a saját teremtetőtől azt követelte, hogy őt imádjá? Máté 4, 8—10. Kol. 1, 16.
3. Milyen hamis fogással csalta meg Sátán Évát? 1. Móz. 3, 4—6. 1. Megjegyzés.
4. Mi okozta a vízözönt? 1. Móz. 6, 3—7. 2. Megjegyzés.
5. Mi vitte az embereket a Babel torony építésére és hogyan büntette meg őket az Isten? 1. Móz. 11, 4—9. 3. Megjegyzés.
6. Kinek szolgált Ábrahám elődei? Jozs. 24, 2. 1. Móz. 31, 19; 35, 2.

7. Mi szolgált mentségül a pogányoknak a bálványimádásukért? Rom. 1, 19. 20.
8. Tanította-e őket az Ur? Milyen álláspontot foglaltak el ezzel szemben? Rom. 2, 11—16; 1. Móz. 6, 8.
9. Mire vezette a pogányokat a saját bölcsességük? Rom. 1, 22—24.
10. Mivé lettek az által? Zsolt. 115, 8. 4. Megjegyzés.
11. Mivé változtatták Isten igazságát? Rom. 1, 25. 5. Megjegyzés.
12. Milyen áldozatokat hoztak Moloch istennek? 3. Móz. 18, 21.
13. Hogyan büntette meg őket az Isten? 24—28. ig. 6. Megjegyzés.
14. Tulajdonképpen kinek áldozták a pogányok az ő gyermekeiket? Zsolt. 106, 35—38; 1. Kor. 10, 20. 21.
15. Milyen állást foglalt el Sátán e világon a bálványimádás révén? 2. Kor. 4, 4.
16. Mit ne tegyenek az Izraeliták, midőn az ígért földjén laknak? Mit irtsanak ki? 3. Móz. 18, 3; 2. Móz. 23, 24; 5. Móz. 12, 1—3.

Megjegyzések.

1. A csábító elhitette Évával, hogy olyan lesz mint az Isten, hogyha a megtöltött fa gyümölcséből eszik. Nem fog meghalni, halhatatlan Istenné válik. Ugyanazt a célt kereste Lucifer.
2. „Mivelhogy Isten nem tartották emlíkeztükben, úgy hamar oda jutottak, hogy létét tagadják. A természetet imádták a teremő helyett. Saját kezeinek munkáját imádták és erre tanították gyermekeiket is.“ Pat. és Prof. 82. old.
3. „Az egész vállalkozás csak arra irányult, hogy az építők nagy hírnevet szerezzenek maguknak és a jövőendő nemzedéket Istenről a bálványimádáshoz vezessék.“ Pat. és Prof. 111. old.
4. Természeti törvény az, hogy amit szemlélünk, annak hasonlatosságára átváltozunk. Lásd 2. Kor. 3, 18.
5. Sátán jól tudta, hogy az Isten-ségről való fogalom kitörülhetetlenül

be van vésve az embernek szívébe és ennél fogva fejtálta a bálványimádást, hogy azzal az igazságnak helyét elfoglalja. Erről Luther a következőket írja: „Mert azért imádták a hamis isteneket, mivelhogy minden ember tudja, hogy van Isten.“ A bálványimádásba burkolózva Sátán magára vonta a tisztelést és így lett a föld istenivé. Az igaz istenimádásból lett bálványimádás. Mindkettőnek megvolt saját istenségük, saját templomuk, saját papságuk, saját prófétájuk, áldozatuk és ceremóniájuk.

6. A bálványimádással összekötve voltak a legrutább és legundokabb szokások és a bálványoknak nemcsak állatokat és gyümölcsöket hoztak áldozatul, hanem hadifegyvereket, rabszolgákat, ifjaknak és szüzek ártatlanságát, sőt férfiak és nők becsületét is. Különösen említve van Kanaan földje. Maga a föld bizonyosságot tett a lakosai ellen és azért adta az Ur őket halálra. Mindezekről az Ur meg akarta óvni az ő népet.

5. Lecke 1918 május 4.

A földi szentély és annak állandó istentisztelete.

Kérdések.

1. Hogyan ünnepelte Izrael Egyiptomból való kivonulásának emlékét? 2. Móz. 12, 1—12. Zsid. 11, 28. 1. Megjegyzés.
2. Milyen jel mentette meg Izráelt az egyiptomi csapástól? 2. Móz. 12, 12. 18.
3. Hogyan vessék ezen eseményt az ő gyermekeik emlékezetébe? 24., 27. Vers.
4. Milyen célból épült a szentély? 2. Móz. 25, 8.
5. Milyen minta után legyen ez felépítve? Zsid. 8, 5; 2. Móz. 25, 9. 40.

kenyérrel és keserű fűvekkel kellett hogy megegyék. Izrael népe kész kellett hogy legyen az indulásra. A fő dolog pedig az volt, hogy az ajtó külsőbét vérral bekenjék. Mindezen dolgok Krisztusban beteljesedésre jutottak. 1. Kor. 5, 7. „Az áldozati bárány képe volt az Isten bárányának, akiben a megváltásunk egyedüli reménye nyugszik.“ Pat. és Prof. 272. old.

2. A szövetség sátorának első része 5/15 m. és a második része 5/5 m. volt.

3. Az udvar mérete 25/50 m. volt.

4. A sátor első részében állt a gyertyatartó, a füstölő oltár és az asztal, amelyre a kenyereket rakták. Az előudvarban állt az áldozati oltár és az érc mosdó. Minden áldozat az előudvarban lett levágva és mint égő-áldozat lett feláldozva.

5. Lásd. 2. Móz. 29, 38. 4. Móz. 28, 3. Ezen mindennapi áldozat, amelyet az egész gyülekezet áldozatul hozott, Tamid-nak v. i. állandónak nevezetett. Ez volt az istentiszteletnek központja, ezt nem volt szabad soha felbengeni. Egy örök tűz égett e végeit az oltáron, reggeltől estig és estétől reggelig. 3. Móz. 6, 1—6.

6. Minden esetben szükséges volt, hogy az áldozó jobb kezét tegye az áldozat fejére és megvallja bűnét, miután saját kezével megölte az áldozatot.

7. Az áldozat husának megelele által a pap közvetlen összeköttetésbe lépett a bűnösrel; ily módon az áldozat erőt nyert a bűntől való tisztításában. 3. Móz. 10, 17 ből láthatjuk, hogy a bűn átvitelt a papra és a szentélyre.

8. A törvény világosan különbözteti a vigyázatlanság által és szándékosan elkövetett bűnök között. Az előbbieket kiengesztelődtek, az utóbbiak megletek büntetve.

9. Az egész szertartás által, az Ur meg akarta mutatni, hogy hajlandó a bűnöket elfedni. Ilyen értelemben kivüljár

6. Milyen nagy és hány részre legyen osztva a földi szentély? 2. Móz. 26, 15—23; Zsid. 9, 2. 3. 2. Megjegyzés.

7. Mi övezte a sátor? Mekkora volt a pitvar? 2. Móz. 27, 9—19. 3. Megjegyzés.

8. Mi volt a szentek szentjében? Mi volt a láda felett és a ládában? 2. Móz. 26, 33. 34; 25, 17—21; Zsid. 9, 4.

9. Milyen tárgyak voltak a gyülekezet sátorának első részében? 2. Móz. 40, 12—32. 4. Megjegyzés.

10. Melyik törzs lett kiválasztva a szolgálat elvégzésére a sátorban? 4. Móz. 8, 13—19.

11. Milyen kellett hogy legyen minden áldozat és a világító olaj? 3. Móz. 22, 20—25; 2. Móz. 27, 20.

12. Miből állott a mindennapi áldozati tisztelet? És miből állott a szombati, valamint az ünnepnap áldozati tisztelet? 4. Móz. 28, 3. 10; 3. Móz. 6, 1—6. 5. Megjegyzés.

13. Hány rendből állott a papság és ki állott az élükön? 1. Kron. 24, 4. 5; 3. Móz. 21, 10—12.

14. Milyen volt a bűnért való áldozatok törvénye? Mily módon kellett a bűnösnek bűnért való áldozatot hoznia, hogy az ő bűne átvitessék a szentélyre? 3. Móz. 4, 3—5. 13—18. 22—25. 27—30. 6. Megjegyzés.

15. Hányféle módon lett a bűn az áldozat által a papra és a szentélyre áthelyezve? 3. Móz. 4, 5—7; 6, 18—23; 7. Megjegyzés.

16. Melyek azok a bűnök, amelyek azáltal engesztelődtek és amelyek nem? 3. Móz. 4, 2; 4. Móz. 15, 28—31. 8. Megjegyzés.

17. Milyen szavakkal jut ezen engesztelés kifejezésre? Zsolt. 32, 1. 2; Zsolt. 85, 3; Róm. 4, 7. 9. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. A bárány egyéves és sértetlen legyen; a levágásnál csontot törni nem volt szabad és az egészret kovásztalan

az alapszövegből, ami sokkal világosabban szól, mint a lefordított szöveg. Az engesztelés napja valóban az „elfedés napja.” A kegyelem széke fedi a törvényt. Ez a törvény felett van. (3. Móz. 4, 26.)

6. Lecke 1918 május 11.

A nagy engesztelési nap.

Kérdések.

1. Mit hordott a főpap az ő vállán? 2. Móz. 28, 7—11. 12. 21—29.
2. Mit hordott a szive felett? 30. Vers. Miért? 1. Megjegyzés.
3. Mit hordott az ő homlokán? 36—38. Vers. 2. Megjegyzés.
4. Csak egyedül kinek volt megengedve egyszer egy évben bemenni a szentek szentébe? Zsid. 9, 7.
5. Milyen rendkívüli fontos nap esett a hetedik hónap tizedik napjára? 3. Móz. 23, 27—32.
6. Hogyan jelentették ki előre ezt az időt? Mit jelentett a kürtzengés? 3. Móz. 23, 24, 25; 2. Móz. 19, 16; 20, 18; Jól 2, 1. 3. Megjegyzés.
7. Mit öltött magára azon a napon a főpap? Mit jelentett az? 3. Móz. 16, 4, 23, 24. 4. Megjegyzés.
8. Hány állatot hoztak el ezen a napon áldozat céljára? 3. Móz. 16, 3. 5. 5. Megjegyzés.
9. Mi felett döntösn a sorsvetés? Kire vonatkozik Azazel? 8—10. Vers. 6. Megjegyzés.
10. Milyen előkészülést kellett tenni a főpapnak, mielőtt a szentek szentébe belépett? 12, 13. Vers.
11. Mit tett előbb saját áldozatával? 11, 14. Vers.
12. Mit cselekedett annak a baknak vérével, amelyet az Urért hozott? Mi volt a hatása? 15. 16. 33. Vers. 7. Megjegyzés.

13. Mi történt azután az Azazel bakjával? 20—22. Vers. 8. Megjegyzés.

14. Mit tett ezután a főpap? 24. 25. Vers. 9. Megjegyzés.

15. Mi történt a hozott áldozatok vérével? 27. 28. Vers.

16. Mit kellett ezen a napon az egész Izráel népének cselekednie? 29. Vers. Mi történt azokkal, akik ezen a napon nem jelentek meg? 23, 28—32.

17. Mit jelentett ezen engesztelési nap és alapjában véve, mi történt? Zsid. 9, 1—4. 10. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. A főpap vállán és szive felett hordta a tizenkét törzs nevét, amely azt mutatja, hogy az Ur, mint igazi főpapunk, népének sorsát szívében hordja. Mint igazi királyunk, vállán hordja a hatalmat is. Ésaiás 9, 5.

2. A legjelentőségtelesebb azonban az volt, hogy homlokán egy tiszta aranyból való lapot hordott, amelyre rá volt írva: „Szentség az Urnak.” Az Izráeliták számtalan áldozatot hoztak. A pap megetté az áldozat husát és ezáltal egy bizonyos értelemben azonosította magát az ügyvel. Közbenjárása által eszközül szolgált az engesztelésre. Mily tanulságos ezen symbolum Krisztusra nézve!

3. A zsidók ünnepi imáiban a kürtzengés az itéletnapjának legjelentősebb jelének tekintették. „Ebben emelkedik világaluralmad . . . te vagy a bíró, a meggyőző, a tanu, aki ír, aki számol és pecsétel, aki minden megfelelteteltre visszaemlékszik, aki méltó megnyitni azt a könyvet, amelyben fel van jegyezve az ember minden hibája. A kürtzengésre még az angyalok is megrezzennek, félelem, rettegés tölti őket és mondják: Im az itéletnapja megjött, most megítéli az Ur a föld kekségét.”

4. A fehér gyolcs a szentek igazságos cselekedetei. Jel. 19, 8—14. Zsid. 1, 3; 7, 26.

5. Először a főpap magáért hozott áldozatot és azután a népért, bűnért való áldozatot és égőáldozatot.

6. Azazel alatt kétségtelenül Sátánt kell érteni. A pusztába vitték, mert ez neki a helye. Lásd Ésaiás 13, 19; Luk. 11, 24. (Dächsel.)

7. Addig a nép bűnei terhellék a főpapot, a szentélyt és minden részét, most azonban az Urért hozott baknak vére által a főpap, a szentély és minden edénye megtisztult. Ezen bak példázta a golgothán hozott áldozatot.

8. Az Urért hozott baknak vére elfedte a nép bűneit. Azután a főpap reá tette kezét Azazel fejére, amely után a bak a pusztába vitetett. Ez azt jelentette, hogy végre minden bűn a Sátán fejére kerül, aki tulajdonképpen okozója minden gonoszságnak.

9. Felállítottak vigyázókat, akik jelentették a népnek, hogy mikor lépte át Azazel a sivatag szélét. „A régi rendbe volt téve és most már bátran közeledhetnek Istenhez. A főpap vette fel a tiszta fehér ruhát és újra bemutatta az áldozatokat a népért.”

10. Az engesztelés napján végbenemendő szertartások által minden évben ujja és ujra arra lett figyelmeztetve a nép, hogy szükséges a bűnért való engesztelés. Mivelhogy azonban a bakok és tulokok vére nem vehette el a bűnt, így azon esztendőnkénti tisztelet a bűnre emlékeztet, de egyszersmind útmutatóul szolgált a jövő vendő Messiáshoz és az itélet napjához.

7. Lecke 1918 május 18.

Izráel bálványimádása okozza az állandó Istentisztelet pusztulását.

Olvasd Zsolt. 106.

Kérdések.

1. Milyen hajlamot mutattak az Izráeliták a bálványimádásra és csak kinek közbenjárása által menekültek

meg a biztos haláltól? 2. Móz. 32, 2—4; Zsolt. 106, 19—27.

2. Mit okozott Bálám tanácsa és hogyan menekült Izráel népe a pusztító csapástól? 4. Móz. 31, 16.; 25, 1—13; Zsolt. 106, 28—31.

3. Mit cselekedett Izráel a pusztában és milyen büntetéssel fenyegette őket Mózes? Ap. csel. 7, 42, 43; 3. Móz. 26, 27—40.

4. Milyen vétkeket követett el Izráel népe Kánaán földjén? Mi történt a szövetség ladjával? Birák 10, 6, 7; Zsolt. 106, 24—43; 1. Sám. 4, 4, 21, 22, 5, 1—4; 6, 2—12.

5. Melyik törzset vetette meg és helyette melyik törzset választotta az Ur? Zsolt. 78, 54—70.

6. Mit épített fel Salamon idegen feleségei kedvéért és milyen büntetéssel fenyegette őt az Ur? 1. Kir. 11, 4—13.

7. Mit vezetett be Jeroboám Izráel törzsei közé? 1. Kir. 12, 26—33. 1. Megjegyzés.

8. Mit cselekedtek Akháb és Jézabel és hogyan bántak az Ur prófétáival? 1. Kir. 16, 29—33; 18, 4.

9. Milyen elhatározásra bírta Ilyés próféta Izráel népét a Karmel hegyén és milyen eredmenynyel? 1. Kir. 18, 18—24, 37, 38.

10. Milyen büntetés érte végre a tiz törzset és miért? 2. Kir. 18, 7—23.

11. Mit tettek Akháb és Manasse királyok Judéában? 2. Kir. 16, 2—4. 10—14, 17; 21, 1—9. 19—22. 2. Megjegyzés.

12. Milyen állapotban volt Jeruzsálem Jeremiás idejében és mit jövendölt a próféta felette? Jer. 2, 7—17; 25, 7—12.

13. Mit látott Ezékiel a templomban? Ezék. 8, 6—16.

14. Hogyan hajtották végre az Urnak angyalai az itéletet? Ki lett kímélve? Ezék. 9, 4—10; 6, 13, 14.

15. Hogyan teljesedtek be Jeremiás jövendölései és mit tett maga az Ur? 2. Kron. 36, 14—21. Jer. Sir. 2, 5, 9; 4, 6, 12. 20.

16. Kik jutottak fogságba a templom edényekkel együtt? Dan. p.; 1, 6, 17.

17. Ki az, aki minden csalfa bizalmat leleplez és az egyedüli biztos alapot nyújtja az állandó istentisztelet helyreállításra ott is, ahol félbe maradt? Ézsaiás 28, 14—18. 29. 3. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Jeroboám király politikai okokból választott egy néhány új helyet, ahol az Istent imádják. Egyet Dánban, a másikat Bethelben állapította meg. Leviták helyett „minden törzsből választott papokat”. Az ünnepeket is megváltoztatta és ő maga szerepelt mint főpap. Az Ur azonban elpusztította mind a két helyet (2. Kir. 17, 41.) és a pogányok, akik ezeken a helyeken laktak a bálványokon kívül az élő istent is imádták. Ezek közé tartoztak a Szamaritánusok is.

2. Akháb megszenteltelenítette a földet és bálványimádásra vezette Izráelt és Judát. 2. Kron. 28, 28. Oltárokat épített a pogányok módjára.

3. Az első időben azzal ámitották az elesett királyok a népet, hogy jól lehet az istentiszteletet megváltoztatták, mégis állították, hogy Istennek szolgálnak. Az idők folyamán Izráel és Juda azt tették, amit a pogány hódítók nagyobb mértékben követtek el az igazi istentisztelettel szemben. Izráel és Juda királyai elvették az Uról a „Tamid”-ot, az igazi állandó istentiszteletet, elpusztították az Urnak szenthelyét és lábbal taposták a „mennyei sereget”, földre dobták „az égnek csillagait”, vagyis az igazi prófétákat, míg végre az Ur a babiloniai király által előidézte a szenthely teljes pusztulását. Ilyen módon a királyok által létre hozott pusztulás végig vonult Isten népén és a szent helyen. Mindazok a kifejezések, amelyeket Dan. 8, 11. 12.; 9, 26. 27-ben olvasunk, már Dániel próféta idejében valóra váltak, ugyanannyira,

hogy minden zsidó az őt használó kifejezések alapján, megérthette a helyzetet. Dániel és hívő társai azonban nem vesztették el az eljövendő Messiasban vetett reménységüket.

8. Lecke 1918 május 25.

A fejedelmek fejedelme, annak szentélye és istentisztelete.

Olvasd Dan. 8. és 9. részeit.

Kérdések.

1. Mikor látott álmot Dániel először? Másodszor? Dan. 7, 1; 8, 1. 1. Megjegyzés.

2. Miről szól mind a két látomás? Dan. 7; 22—26; 8, 11—13. 17. 2. Megjegyzés

3. Melyik birodalmat példázta a kos? Mennyire fejlődött az ő hatalma? Dan. 8, 3 4. 20.

4. Melyik országot példázta a kecskebak? Hogyan fejlődött az ő hatalma? 5. 20. Vers.

5. Mit művelt a kecskebak a kos-sal? Mikor tört el a szarva és mi nőtt ki belőle? 6—8. Vers. 22. v.

6. Milyen irányban nőtt a kis szarv? Melyik földet vette birtokába? 9—12. Vers. 23—25. 3. Megjegyzés.

7. Milyen kérdést hallott Dániel? 13. Vers. 4. Megjegyzés.

8. Milyen válasz adatott Dánielnek? 14. Vers. 5. Megjegyzés.

9. Ki jött el Dánielhez, hogy a látomást megmagyarázza? A látásnak melyik része nem lett megmagyarázva? Miért? 15—17. 27. Versek.

10. Mit cselekedett Dániel, hogy a látomást megértse? Milyen válasz jött könyörgésére? Dan. 9, 2—19. 6. Megjegyzés.

11. Milyen viszonyban áll a 70 hét a 2300 évnappal? 20—24. Vers. 7. Megjegyzés.

12. Milyen fontos eseményekkel záródik be a 70 hét? 24. Vers; 8. Megjegyzés.

13. Mivel veszi kezdetét a 70 hét és milyen eseménnyel lesz befejezve a 69 hét? 25. Vers. 9. Megjegyzés.

14. Mi fog történni a 70-ik hétben? Annak közepén? 27. Vers. 10. Megjegyzés.

15. Mi fog végre megtörténni a szent várossal, a szentélylyel és a szüntelen való áldozattal? Meddig tart a pusztulás? 26. 27. Vers.

16. Bekövetkezett-e már ezen pusztulás Jézus földönlétének idejében? Ha nem, mikor következett be? Máté 24, 15; Luk. 21, 20. 24.

17. Milyen eseménnyel és melyik esztendőben fog a 2300 évnappal lejárni? Dan. 8, 14. 11. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Mindkét látomás között körülbelül egy év van. Babilonia első királynak neve tulajdonképpen Nabonid volt. Belszárnak nevezetett első fia, aki mint főherceg, atyjával együtt uralkodott. Mivel Dan. 5, 30. szerint halála után a birodalom a Medó-Persák kezébe ment át, úgy ezen látomások kevéssel Kr. e. 538-ban adhattak Dánielnek.

2. Dan. 7. részben a próféta látja ama négy birodalom keletkezését és elmulását: Babilon, Medó-Persia, Görögország és Róma. Rómából lett azután a tiz király. Azok közül kifejlődött az a hatalom, amely a 25. vers szerint „a magasságos egék szentjét megromtja”; Isten törvényét megváltoztatja, míg a végidőjében föle is elvették a hatalom és Krisztusnak adatik át. Dan. 8. része a 7-ikhez hasonló csak hogy más nézőponttól tekintve. Ezen rész is foglalkozik a szent nép üldözésével, az igazi állandó istentisztelet pusztításával az itélet idejéig.

3. Medó-Persia „nagygyá” lett, Görögország „igen nagygyá” lett, de a kis szarv legnagyobbá fejlődött. Róma

tényleg kiterjedt mindenfelé és azt is vette birtokába, amit az előbbieki ki-mélték: a szent földet. A „seregek fejedelme csak egyedül a Krisztus” (5. v.) Jel. 17, 14. Rómának jutott az a szerep, hogy az állandó istentiszteletet elpusztítsa és az igazságot a földre tapossa.

4. A szentnek kérdése a „Tamidra” az állandó istentiszteletre vonatkozik. 5. Ezek. 4, 6. alapján egy próféciái nap egy valóságos esztendőt képez. A látásnak azon részét, amely a 2300 évnappalról szól, nem magyarázta meg az angyal Dánielnek, mert betegé lett.

6. Babilon elesése után Dániel mindjárt tisztában volt azzal, hogy Jer. 25, 11. alapján, Izráel visszatérésének ideje megérkezett. Ezt említi imáiban is.

7. Ebben a legtöbb bibliai magyarázókat egyet értenek, 2300 évnappal az az idő, amelyből a 70 hetet, vagy 490 évet kell „levágni” és pedig az elejéről. Ugy a 70 hét kezdőpontja a 2300 évnappal kezdőpontja is.

8. Dan. 8. és 9. részeinek fő tárgyát képezi Krisztus kiengesztelési munkája. A hetven év végén „vége szakadjon a gonoszszágnak és bepecsételenség a bűn és hogy elföröltessék a hamisság és elhozzassék az örök igazság”. 24. v. Ezen munka kezdetét veszi a 490 év vége felé, de a még fennmaradt 1810 év lejárata után, kezdetét veszi a mennyei szentély megújítása, vagyis az Isten háza felett való itélet.

9. A Jeruzsálem újraépítésére vonatkozó parancssal veszi kezdetét a 70 évről és evvel együtt a 2300 évnappal is. A 69 hét lejárata után „felkenettesék a Szentek szentje”. Hogy milyen csodálatosan vezette az Ur az ő népének sorsát, látható Ézsaiás 44, 28. és Ezsdrás 1. részéből, ahol az ujrafelepitésről szóló parancsot találjuk. Ezsdrás 6, 14-ből kitűnik, hogy a felmerült akadályok leküzdésére három persiai király rendelést adott ki. Kores 536-ban, Dárius Kr. e. 516-ban és Artaxerxes

Kr. e. 457-ben. Hogy a nép a várokozásban el ne csüggedjen, az Ur bátorította népét Aggeus és Zakariás próféták által. A Szentek szentének felkenetése történt Jézus keresztségénél. Lásd Ap. csel. 10, 38; Luk. 3, 21. 22. Krisztus életének 30-ik esztendejében. Mivelhogy a keresztyénség időszerűsége 4 évet késik, úgy Krisztus 30-ik életéve A. D. 27-be esik.

10. A 70-ik hét közepén A. D. 13-ban, 3 $\frac{1}{2}$ évvel fellépése után a Messiás halála következett be. Halála által véget vetett a földi szentély jelentőségének, mert ő, mint a világ báránya, meghalt az emberiség bűneit ért. Dán. 9, 27. Az által az árnyéktisztelet végét érte.

11. A "Szentek fetett való ítélet" a 2300 évnapi lejárata után vette kezdetét. Ezt pedig a mennyi Szentély tisztításának nevezi a Szentírás. Dán. 8, 14. Ha most a 69 évhétől, vagyis a 483 év lejárásától Krisztus 30. életévétől 1817 évvel tovább számítunk, akkor az 1847 évre jövünk ki, amely az elkésztet keresztyéni időszámítás szerint az 1844-ik évnek felel meg.

9. Lecke 1918 június 1.

A forma szerint igaz istentisztelet, de lényegében mégis hamis.

Kérdések.

1. Hányan jöttek vissza a fogságból? Ezdrás 2, 64. 65. Agg. 1, 2—11. 2, 11—14.
2. Milyen szavakkal rajzolta le Nehemiás Judának helyzetét? Neh. 13, 15—18. 23—27.
3. Milyen pásztorok lesznek ott? Zak. 11, 16. 17.
4. Milyen áldozatokat hoztak a templomban? Mal. 1, 6—8. 12—14.
5. Milyen szavakkal dorgálja az utolsó próféta Izrael népet? Mal. 2, 7—17. Mi hiányzik Izrael népének?

Mit hozzon nekik az Ur első eljövetele? Mal. 3, 1—8. 13. 14.

6. Milyen büntetésekről jövendölt már Mózes? Miből látható, hogy ezen csapások már kezdték utolérni az engedetlen népet? 5. Móz. 28, 46—53. 62—68; Dán. 9, 26. 1. Megjegyzés.

7. Mivel dicsekedtek a zsidók, midőn keresztelő János megférése hívta fel őket? Máté 3, 7—12.

8. Milyen szavakkal fejezte ki magát a Megváltó még élesebben? János 8, 31—47. 2. Megjegyzés.

9. Milyen bűnökben éltek a farizeusok és irástudók? Máté 23, 4—7. 13—15. 23.

10. Kivel hasonlíja össze az igaz bírót és mi által lesznek nyilvánvalóvá gonosz cselekedetük? 25—35.

11. Mit kerestek a zsidók és kibentűköztek meg? Rom. 9, 32; 10, 3.

12. Hogyan olvasták az őstamentumot és kit vettek meg vakságukban? 2. Kor. 3, 14—16; Máté 21, 40—46.

13. Megfelelt-e a testi Izrael az igazság lényegének? Rom. 2, 25. 28; Ap. csel. 7, 51; Jel. 2, 9.

14. Mit kellett Jézusnak kétszer végeznie és mire határozták el magukat az Izraeliták? János 2, 14—17; Márk 11, 15—18. 3. Megjegyzés.

15. Miből állon a második templom dicsősége, és hogy tette még érezhetőbbé az Ur ezen hiányt? Agg. 2, 7—9; 1. Sám. 4, 21; János 2, 11. 4. Megjegyzés.

16. Mi hasadt ketté, midőn az Üdvözítő meghalt a kereszten? Milyen rettenetes büntetés fog azon nemzedékre következni? Máté 27, 51; 23, 36—39.

17. Milyen állapotban volt már akkor Jeruzsálem és meddig tapodtatik meg a pogányoktól? Gal. 4, 25; Luk. 21, 20—24. 5. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. Malakiás próféta után 200 évig folyton érezték a zsidók a pogány világgal nyomását. A belső szakadás mindig nagyobb és nagyobb mérveket öltött. E mellett elhagyták az atyák törvényét és utánozták a görögöket.

Vége Antiochus Epiphánes (Kr. e. 175—168.) összeköttetésbe lépett a görögérzésű elemekkel és kiadta a rendeletet, hogy az összes zsidók felhagyjanak az ő Istenük törvényeivel és fogadják el a görögök bálványait. Disznó áldoztatott a szent helyen és a szent edényeket megfertőztette disznóvérrel, sőt annyira ment, hogy bálványképet állított fel a templomban imáadásra. Ez ellen azonban fellázadtak a Makkabäusek. Kr. u. 63-ban megjelentek a Rómaiak és Pompejus vezetés alatt bevették a várost. Midőn a római hadvezér a templomba lépett, a Szentek szentjében a szövetség ládája helyett csak egy lapos követ talált.

2. Makk. 11, 5. szerint Jeremiás próféta elrejtette a szövetség ládáját egy barlangban, amely után többé nem is találta meg. Ama zsidó papok, akik nem hagyták magukat az ellenség közbelépése által megzavarni, helyben megőlelték. Így teljesen a római iga alá került Jüda. A rómaiak küldtek egy helytartót, aki Császárnak székelt. Így Jeruzsálem és Jüda, Hágárhoz hasonlóan szolgálásra jutott. Gal. 4, 25.

2. A zsidók a legnagyobb megvetéssel nézték a pogányokra. Ugy nézték őket, mint ebeket, de a meletti nagyon igazaknak tartották magukat. A saját énnak hódoltak. Ebben annyira mentek, hogy végre szívük keménységében még az Üdvözítőben is nagy ellenséget láttak.

3. A második templom azért nagyobb dicsőséggel birt, mert abban jelent meg a világ megváltója.

4. A szövetség ládája hiányzott a templomból és így „az Urnak dicsősége is. „A sötét tér üres volt és a láda helyében csak egy vékony lapos

kő volt, amelyre helyezték a füstölő edényt.“ (Trakt. Joma v. 2.) Jézus keresztrefeszítése által a templomot fosztották meg az ő dicsőségétől. Azután már nem menthette meg többé semmi a végpusztulástól.

5. Már 65-ben, 30 évvel Krisztus halála után, újra ostrom alá vették a rómaiak Jeruzsálemet, Cestus alatt. Valami ismeretlen oknál fogva azonban visszavonultak. Így a hívő zsidóknak alkalom adatott, hogy Pellába meneküljenek. Ellenben 70-ben a rómaiak bevették a várost és leégették a templomot. „Több mint egy millió zsidó pusztult el és százezrek adták el mint rabszolgák.“ Hadrián felszántotta a templomnak helyét és később arra a helyre felépített egy templomot Jupitertiszteletére. A rómaiak, a persák, később a mohamedánok és végre a kereszties vitézek harcoltak a szent helyen. Ma is a világháboru cühöng körülötte. Valóban a prófécia i az és megbízható. Isten megbüntette a balványozást a legkeményebben.

10. Lecke 1918 június 8.

Az örök érvényű engesztelő-áldozat.

Kérdések.

1. Mire nem voltak képesek az áldozatok? Zsid. 10, 11.
2. Mire emlékeztettek az áldozatok? Zsid. 10, 1—4.
3. Mire voltak képesek az áldozatok és a telhen hamva? Zsid. 9, 13, 1. Megjegyzés.
4. Kinek vére elegendő mindennek bűnei eitörlesztére? 1. Pét. 1, 18—20; Jel. 13, 8; Zsid. 9, 14.
5. Kif látott már Ábrahám és kiről tetek-bizonyosságot az összes áldozatok? Kol. 2, 16, 17; János 8, 56—58. 2. Megjegyzés.

3. Izmáel test szerint szintén Ábrahám fia volt, de egy rabszolgánótól született. Izsák ellenben a szabados fia, igéret-áttal született. Ő volt az örökös. A festszerinti körülmetélkedés, amely a 8-ik napon történt, nem birt értéssel, hogyha az ujjászületés nem következett be. A szivnek körülmetélése által lettek Isten gyermekeivé és lelki Izráelévá.

4. A törvény is „Isten levelét” képezte, de az evangyéliumi gyülekezet élő levele Istennek, amely a szent Lélek által íratik meg. Isten szívének beírja törvényét és úgy életünkben olvashatja mindenki Isten igazságát.

12. Lecke 1918 június 22.

A főpap állandó szolgálata. (A szűntelen való istentisztelet.)

Kérdések.

1. Milyen legyen az ujtestamentumi főpap? Zsid. 8, 26—28.
2. Mit izelt Krisztus érettünk? Mivé teszi most a hívő lelket? Zsid. 2, 9, 10.
3. Milyen tapasztalatot kellett neki átmennie, hogy másoknak segítségét nyújthasson. Zsid. 2, 17, 18.
4. Milyen nevet kapott? Zsid. 5, 8—10.
5. Hova ment be a mi főpapunk? Milyen szolgálatot vett fel érdeklünkben?
6. Melyik sátornak szolgálja ő? Zsid. 8, 2, 9, 24.
7. Hova ment tulajdon vérével és mit szerezett ez által nekünk? Zsid. 5, 1, 8; 3; 9, 12.
8. Kit terhelnek a mi bűneink? Ézsaiás 53, 6; 38, 17; 2. Kor. 5, 21.
1. Megjegyzés.
9. Melyik képletnek valósága a mi főpapunk Krisztus? 2. Móz. 28, 36—38.
10. Ha nevünket vállán és mellén hordja, hol van még ezenkívül be-

5. Milyen találó példázat által mutatja Pái apostol a különbséget a két szövetség között? Gal. 4, 3—6. 12—26. 29—31. 3. Megjegyzés.

6. Mi nem tulajdonítatik a hívőnek? 2. Kor. 5, 19.

7. Hova ment a Megváltó feltámadása után és mennyivel nagyobb ő az angyaloknál? Zsid. 1, 3—9. 13. 14.

8. Miért érdemel nagyobb tisztességet, mint Mózes? Zsid. 3, 2—6.

9. Mibe helyez bennünket? Zsid. 4, 8—11.

10. Milyen törvény által lettek papokká a levítők? Hogyan lett pappá Krisztus? Zsid. 7, 15—17.

11. Mi áll be ő általa? Mit hoz ő nekün? Zsid. 7, 19. 8. 6.

12. Nagyobb és tőkéletesebb-e az ő szentélye? Zsid. 9, 11.

13. Milyen hathatós az ő vére? Zsid. 9, 12—14.

14. Hova írja be az Ur szent törvényét az ujszövetség szolgálatá alatt? Zsid. 10, 16. 17.

15. Nemde súlyosabb-e a büntetés is az ujszövetség szolgálatá alatt? 28—31. Versek.

16. Mivé alakít át bennünket az Ujtestamentum szolgálatá? 2. Kor. 3, 2. 3. 18. 4. Megjegyzés.

Megjegyzések.

1. 2. Kor. 3. része összehasonlíti az ótestamentum szolgálatát az ujtestamentomi szolgálattal. Mózes szolgálatá a bűvő szolgálatá volt, az apostoli szolgálatá a lélek és élet szolgálatá képezi, ahol a törvény nem köztáblára van írva, hanem a szív hustábláira. Sinai hirdeti a halált, Golgotha az életet.

2. Mózes dicsősége csak rövid időig tartott. Csak 40 napig időzött Krisztus dicső jelenlétében. Akkor is volt kénytelen arcát befedni, hogy Izráel kibírja a dicsőséget. Mi pedig az Urnak dicsőségét fedetlen arccal szemléljük és ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Urnak lelkétől.

azzal, hogy a Megváltó „mindennek előtte született”. Látta benne Istennek bányát.

5. Már a körülmetélkedés válaszfalat emelt a zsidó és pogány között. Az istentisztelet által ezen különbség még felülből lett. Csak magának a főpapnak volt megengedve egyszer egy évben a Szentek szentébe belépni. A levítők csak a szövetség sátorának első részébe léphettek be. Az izraelita azonban csak az udvarba mehetett. A Herodes-féle templomot magas falak vették körül, hogy így a bűnös világtól legyen elkülönítve. Csak a papoknak volt megengedve tiszta kézzel az építkezésnél segédkezni. A papoknak udvara el volt különítve a népétől. A nők is külön helyen tartózkodtak, mindn a templomba mentek. A pogányoknak meg volt tiltva halálbüntetés terhe alatt, hogy a szentébe lépjenek Krisztus halála által azonban mindezen „közbevetett falak” megszűntek. Krisztusban „nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő”. Mindnyájan egyek a Krisztusban. Gál. 3, 28.

11. Lecke 1918 június 15.

Az új testamentom és annak előnyei.

Kérdések.

1. Mit hirdet a kárhóztatás szolgálatá és mit az igazság szolgálatá? 2. Kor. 3, 9. 1. Megjegyzés.
2. Mi a különbség a kettő között? 7—12. Vers. 2. Megjegyzés.
3. Milyen dicsőséges szolgálatot adott az Ur az ötlet szeretőinek és mire szólítsák fel embertársaikat? 2. Kor. 5, 18—20.
4. Csak milyen módon vált lehetségessé a megváltás? 21. Vers. Gal. 3, 13.

6. Melyik szövetség hozza az engesztelést? Máté 26, 28; 1. János 4, 9. 3. Megjegyzés.

7. Hogyan fejezte ezt ki Keresztelő János? János 1, 29—36. 4. Megjegyzés.

8. Mit szenvedett Krisztus érettünk és mire indítson ez bennünket? 1. Péter. 2, 24. 25.

9. Mit tett Jézus érettünk? Eféz. 5, 2. 10. Mi volt szükséges a mi megváltásunkra és megszentelésünkre? Zsolt. 40, 7—11; Zsid.

11. Mit kiáltott fennszóval a keresztén? Mi történt a kárpittal? János 19, 30; Máté 15, 38; Eféz. 2, 13—18. 5. Megjegyzés.

12. Mi nekünk a Krisztus? Mit cselekedjünk a régi kovászszál? 1. Kor. 5, 7.

13. Hova ment be Krisztus saját vérével és mit szerzett számunkra? Zsid. 9, 11. 12. 24.

14. Hol kellett Krisztusnak szenvednie? Zsid. 13, 11. 12.

15. Mit mivel Krisztus egyetlenegy áldozatával? Zsid. 10, 12—14.

16. Hova járuljunk azért bizalommal? Zsid. 10, 14—22.

Megjegyzések.

1. Sok különböző körülmény által a zsidó ember a külső világgal való érintése által tisztátalanná vált. A vörös tehén hamvából készített lúg behintése által megtisztult. Lásd Zsid. 9, 9. 10.

2. Ugy Ábrahám, mint minden komoly hívő lélek, az áldozatok révén eljutott az élő Krisztusban való hithez. Keresztelő János bátran mondhatta: „Ime az Istennek ama bányája, aki elveszi a világ bűnét”. Ezeket a szavakat jól értették a zsidók.

3. Végtelen szeretete indította az Istent, hogy fiát kijelentse a próféták által; de a teljes szeretet csak a keresztien nyilvánult meg.

4. Keresztelő János, habár egy fél évvel idősebb Jézusnál, tisztaiban volt

vésve? 12. 28. Vers. Ésaiás 49, 14—16.
2. Megjegyzés.

11. Vajjon el fog jönni az az idő, midőn az újtestamentomi istentisztelet is tapostatik, mint ezt egykor Jézabel és a pogány Babiloniak tették? Jel. 2, 20; 13, 6—9. 3. Megjegyzés.

12. Milyen áldozatot hozott Krisztus az ő népéért? Rom. 8, 31—34.

13. Mi nekünk a Krisztus az Atyánál? 1. János 2, 1. 2.

14. Kit és hogyan idévezíthet az Ur Jézus? Zsid. 7, 25.

15. Milyen állandó az ő segítsége? Zsolt. 121, 4—8.

16. Milyen lelkülettel vegyük tehát igénybe a mi közbenjárónk segítségét? Zsid. 4, 14—16.

Megjegyzések.

1. A mennyei dolgok magukban tiszták, de a mennyei főpapunk magára veszi az ő népének bűneit majdnem 1900 év óta és mindenki, aki bizalommal fordul ő hozzá, engesztelést nyer.

2. „Igy Krisztus szívén hord minden bűnbánó lelket, aki hozzá fordul segítségért.“ Pat. és prof. 180. ild. W. E. G.

3. Dániel 8, 13. 14. alapján a „szent hely és a sereg“ tapostatása az egész 2300 évnapon végig tart, 1800 éven, az újtestamentom idején át. Erről a tényről tesznek bizonyosságot Pál apostol és János is a Jelenések könyvében. Pál apostol azt mondja, hogy: „Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletreméltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.“ II. Thess 2. 4. Az „Agostai hitviták“ című könyvből erre vonatkozólag azt olvassuk: „Ez annyit jelent, hogy a mindennapi áldozatot a templomokból eltörli, ép azt a munkát végzi, amit a gonosz Antiochii végzett: az egész evangéliumot, az Urban való hitet eltörölni és mindenféle hazugsággal helyettesíteni.“ „Féremagyarórázák az

oltári szentség értelmét, visszaélnék az evangéliummal és számtalan sok mindentféle keresztényellenes tiszteletet hoznak létre. Ez az a pusztító vétek és a szenthely tapostatása, amelyről szól Dániel próféta.“

13. Lecke 1918 június 29.

Az engesztelés és ítélet napja a szentélyben.

Kérdések.

1. Mire nem voltak képesek a törvényben előírt áldozatok? Zsid. 10, 1—4. 1. Megjegyzés.

2. Mi mondatik a mennyei dolgok tisztításáról? Zsid. 9, 23. 2. Megjegyzés.

3. Melyik időben következik a mennyei szentély megazítása vagyis megtisztítása? Dán 8, 14. 3. Megjegyzés,

4. Miben találja a kürtzengés napja az ellnökképét az utolsó időben? Joel. 2, 1. 15—17; Jel. 14, 6. 7. 4. Megjegyzés.

5. Milyen tisztításra van szükségük azoknak, akik az ítéletben megmaradnak? Mivel kell, hogy ellátva legyenek, hogy az Isten büntetése őket el ne érje? Mal. 3, 2. 3. 23. 24; Jel. 6, 17; 7, 1.

6. Hány angyali üzenet szükséges ezen nép kiszólitására és összegyűjtésére az utolsó időben? Jel. 14, 9—16.

7. Kinek feltámadása és elváltoztatása áll ezzel összeköttetésben? 1. Thess. 4, 16. 17.

8. Hogyan nevezetük ezen feltámadás? Mi mondatik azokról, akik abban részt vesznek? Jel. 20, 6.

9. Miben részesülnek akkor a hivatottak? Jel. 22, 12; Luk. 14, 14; 20, 36; 1. Kor. 15, 41. 42. 5. Megjegyzés.

10. Ki lesz megítélve még az Ur második eljövetele előtt? Dán. 7, 9. 10. 13. 14.

11. Hol kezdődik meg ezen ítélet? Pét. 4, 17. Jel. 3, 5.

12. Ezen engesztelési ítélet végén mi lesz kimondva? Jel. 22, 11.

13. Milyen idő fog azután következni és miben fog megnyilvánulni Isten haragja? Amós 8, 11—14; Jer. 8, 20; Jel. 5, 1; 16, 7.

14. Mitől óvja akkor Isten népét? Zsolt. 91, 4—10.

15. Hogyan jelen meg akkor az Ur az ő népének? Zsid. 9, 28. 6. Megjegyzés.

16. Mi történik akkor az igazi Ázazelal? Jel. 20, 1—3. 7. Megjegyzés.

17. Milyen ünnepélyes felhívást intéz az Ur mindenkihez ebben a komoly időben? Ap. csel. 3, 18—21.

Megjegyzések.

1. Az engesztelési nap régen felelő fontos volt. Így van ez a lényegben említett engesztelési nappal is, amely Zsid. 9, 23-ban van említve. Ezen nap a 2300 évnap lejárata után, 1844-ben vette kezdetét.

2. A mennyei sátor áldozatának „jobb“-nak kellett lenni. Krisztus saját vérével ment be a mennyei szentélybe és így örök váltságot szerzett. Zsid. 9, 12. 23—25. Lange mondja Dán. 9, 23-hoz: „Az egésznek értelme az, hogy egy engesztelési tisztítás kívánatik, a bűnök megszüntetése és eltörlése azáltal, hogy a mennyei szentélyre

tétessék át.“ (Stier, Delitzsch, Reihm, Alford.)

3. Guinness az ő időszámításában az 1844. évtől azt mondja: „Kr. e. 457 március 20. óta pontosan 2300 év telt el 1844-ig (Sonnenjahre)“. „Das Nahende Ende“, II. 356. f.

4. Amint a kürtzengés a közeledő ítéletnapjáról figyelmeztette Izraélt, így az utolsó időben is az örökkévaló evangélium is hirdetve lesz, hogy mindenki a következendő nagy eseményekre legyen elkészülve és hogy az Isten fia napján megállhassanak.

5. Akik az ítéletben méltóknak találtnak, részesülnek az első feltámadásban. Erről így szól a Megváltó: „Akkik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék és a halálból való feltámadást... hasonlók az angyalokhoz“. „És kijönnék, akik a jót cselekedték, az élet feltámadására“. „Igy öök személyesen nem lesznek jelen, mi- kor sorsuk el lesz döntve.“ (Licht u. Finstermis 516. old.) W. E. G.

6. Ha Krisztus „bűn nélkül“ jelenik meg, akkor ő már tényleg előbb, mielőtt eljön, a mennyei szentélyt megtisztítja minden bűntől, amint ezt az összes leckéből világosan láthatjuk. Eljön elvinni népét az örök hajlékukba.

7. Mivelhogy a Sátán „minden bűnnek gyökere“, úgy az ő fejére három minden teher és ő, mint az igazi Azazel száműzve lesz a pusztává vált földre, ezer esztendőig. Ezalatt az Ur-nál folyik a gonoszok felett való ítélet. Lásd Jel. 20, 1—4.

Imaóra és missióprogram

az 1918. év második negyedére.

(A missióóra és imaóra programok felváltva egymás után következnek.)

Missióóra 1918. április 6-ára.

A szeretet.

1. Ki a valódi szeretet kufforrása? 1. Ján. 4: 7.
  2. Mi az Isten? 1. Ján. 4: 8, 16.
- „Isten szeretete az elesett ember iránt különös megnyilatkozása a szeretetnek, — kegyelemstülte szeretet, mert arra az emberek mind érdemtelnek. Kegyelem, mely magában foglalja tökéletlenségét annak, aki számára megnyilatkozik. A bűn miatt jutott a kegyelemnek tevékeny feladata.“ Test. Vol. VII. 264 old.

3. Ki született Istentől és ki ismeri Istent? 1. Ján. 4: 7.
4. Kicsoda természetének részeseivé lettek az örökösök? 2. Pét. 1: 4.
5. Ki által osztatik ki az Istennek szerelme? Róm. 5: 5.
6. Mire legyünk hajlandók „mindeneknek előtte”? 1. Pát. 4: 8.
7. Mit tesz a szeretet? 1. Pét. 4: 8, utolsó rész.
8. Hogyan lesz legjobban „elfedezve” a „vétkeknek sokasága”? Jak. 5: 20.
9. Mi a bizonyítéka annak, hogy a halálból átalvítottunk az életre? 1. Ján. 3: 14, első rész.
10. De ha mi nem szeretjük a mi atyánkfiait, hol maradunk akkor? 1. Ján. 3: 14, utolsó rész.
11. Mi a próbaköve az Isten iránti szeretetünknek? 1. Ján. 4: 20; 5: 1.
12. Ki marad Istenben? 1. Ján. 4: 16, utolsó rész.

13. Mit kell megtudnunk Ef. 3: 17—19. szerint? Jézushoz vezető, ut 72. old.

„Az emberekhez való vonatkozásában Istennek jóvoltára maga szélességében olyan mint egy óv, mely körülöleli az egész világot; hosszúsága a Krisztusi misszió eszméjének csirájától az örökélet gyönyöréig terjed; mélysége a legnyomorultabbat és legromlottabbat is elérí mé; magassága pedig Isten dicsőségének elérhetetlen fenségéig nyúlik.“

14. A „teljes” szeretet által mivel fogunk bírni az ítéletnek napján? 1. Ján. 4: 17.

Imaóra 1918. április 13-án.

A hírnökök.

Kivonat E. G. White „Tapasztalatok és látomások” című könyvéből.

- Az Ur gyakran adott nekem látomásokat ama szétszórt drágakövek állapota és szükségletei felől, akik még nem jutottak el a jelenvaló igazság világosságához és jelezte, hogy a hírnökök a lehető leggyorsabban induljanak utra, hogy nekik a világosságot elvigyék. Vannak körülöttünk sokan, kiknél csak az előítéleteket kell leküzdenünk, jelenlegi helyzetünket az irrasal bizonyítanunk, hogy szívesen fogadják a jelenvaló igazságot. A hírnököknek legyen gondjuk a lelkekre,

mert számadással tartoznak róluik. Éleltek munkás és terhes a lelkekért, mert Krisztus dicső, de gyakran elhanyagolt művének sulya rajtuk nyugszik. Földi javaktól és kényelemtől el kell tekinteniök és főfeladatuk az legyen, hogy minden, ami módjukban áll, megtegyenek az igazság ügyének előmozdítására és az elveszett lelkek megmentésére.

Gazdag jutalmuk is lesz érte. Örömből font koronájukban azok, kiket megmentettek, csillagokként fognak tündökölni. Örök időkre meglepsz az elégtételük, hogy mindent megtették, amit tehettek, az igazságot teljes tisztaságban és szépségben mutatnak be úgy, hogy kedves lelkek azt megszeríthették, általa megszentelték és igénybevehették azt a fel nem becslhető előjogukat, hogy a bárányvérben megfűrésztve, Istennel megkülöve, gazdagoknak érezhessék magukat.

Láttam, hogy a pásztorok, mindig, mielőtt valamely fontos tételért, melyet a Biblia szerintök tartalmaz, sikrakenének, kérjenek tanácsot azoktól, kikhez bizalmuk lehet, kik az üzenetek kihirdetését velük együtt megérték és erősen meggyökeresedtek a jelenvaló igazságban. Akkor a pásztorok egy-értelműek lesznek és a pásztorok egy-ségét a gyülekezet is érezni fogja. Láttam, hogy ilyen módon áldatlan szakadások elkerülhetők és nem lenne féltő, hogy az Urnak drága nyája szétváljék és a bárányok szétszóródva, pásztor nélkül maradjanak.

Láttam azt is, hogy Istennek voltak hírnökei, kiket munkájában felhasználni akart, de akik nem voltak készek erre. Felületesek és alkalmatlannok voltak arra, hogy kedvezően befolyásolják a nyáját, nem érezték a munka fontosságát és az egyes lelkek értékét, ahogy azt Isten hírnökeinek éreztük kell ahhoz, hogy sikerük legyen. Az angyal azt mondta: „Tisztsítsátok meg magatokat, kik hordozzátok az Urnak edényeit.“ Csak csekély

jóra képesek, míg teljesen át nem adják magukat az Urnak és míg át nem érzik fontosságát és szentségét a szétszórt nyájhoz intézett, utolsó kegyelemzenetnek. Némelyek, akik Istentől nem hivattak, készek az úzettel menni, de ha ezek éreznék a munka fontosságát és az ilyen állás-sal járó felelősséget, visszahátrálnak és elmondanak az apostollal: „De ezekre kicsoda alkalmatos?“ Hogy miért mennének oly szívesen, annak egyik oka az, hogy Isten nem ó rejuk ruházta ezt a terhet. Nem mindnyájan, akik az első és második angyali üzenetet hirdették, fogják hírdetni a harmadikat is, még íta teljesen elfogadták volna is azt. Sokan annyi tévedésnek és csalódásnak voltak alávetve, hogy csak örmagukat menthették meg, míg ha arra vállalkoznak, hogy másokat vezessenek, azokat tönkretetik. De láttam, hogy némely vakbuzgók, mint elsők elstietnek, mielőtt az Ur küldi őket, mielőtt tévedéseiktől megtisztulnának. Miután tévedéseket az igazsággal elkeverték és Isten nyáját ezzel táplálták, a nyáj megbetegszik, pusztulás és halál következik rája, ha ezek a magukválasztotta pásztorok még tovább is vezetnek. Láttam, hogy teljesen meg kell tisztulniök, míg minden tévedésükről letessenek, vagy sohasem érhetik el az Istennek országát. A hírnökök nem bízhatnak meg ugyan úgy a tévelygők és rajongók ítélőképességében, mint azokéban, akik igazságban jártak és nem fellengős tévutakon. Sokait sietnek olyanokat a munkába állítani, akik még fiatalok az igazságban, holott ezeknek még igen sok tanulni-valójuk van ahhoz, hogy Isten előtt maguk is megálljanak, nemhogy már másoknak mutathatnák az utat.

„Láttam szükségességét annak, hogy a hírnökök különös éberséggel akadályozzanak meg minden rajongást ott, ahol az felüti a fejet. Sátán minden oldalról szorongattat minket és ha nem vigyázunk és nem tartjuk szent-

mel a ravaszkodásait és nem vértéz-
zük magunkat Isten teljes fegyverze-
tével, úgy utólrának a gonoszak tüzes
nyílai.) Sok drága igazság rejlik Isten
igéjében, de a „jelenvaló igazság“ az,
amire a nyájnak most vanszüksége.
Láttam annak veszélyességét, ha a hir-
nők elhagyják a jelenvaló igazságnak
fontos pontozatait és olyan tárgyakkal
időznek, melyek nem járulnak hozzá a
nyáj egyesítéséhez és a lélek megszen-
téséhez. Sátán mindenféle előnyt észre-
vesz, mellyel az Ur ügyét gyengítheti.
De olyan tárgyak, mint a szentély,
vonatközússal a 2300 napra, Istennek
parancsolatai és a Jézusban való hit
teljesen alkalmasak az elmúlt adventi-
mozgalmat megmagyarázni és meg-
mutatni, hogy melyik a mi jelenlegi
helyzetünk, megerősíteni a kételkedőket
a hitben és megadni nekik a dicső jövő
bizonyosságát. Gyakran láttam, hogy leg-
főképpen ezek azok a tárgyak, melyek-
nél a hírnökök áldással időzhetnek.

Ha Istennek választott követei meg-
várnák, míg minden akadály elhárul
az utból, úgy némelyek közülök soha
sem mennének ki egybegyűjteni a
szétszórót bárányokat. Sátán sok aggo-
dalmat fog bennük támasztani, hogy a
kötelesség teljesítéstől visszatartsa őket.
Mégis menjenek ki hittel és bizalom-
mal, aki a szőlőjébe hívta őket, az
megnyitja nekik az utat annyira, amint
az nékik javukra és Ő neki dicsősé-
gére szolgál. Jézusnak, a nagy mester-
nek és mintaképnek nem volt hova
lehajtania fejét. Élete munka, gond és
aggódás volt és végül önmagát adta
értünk. Azok, akik Krisztus helyett
kérlelik a lelkeket, hogy béküljenek
meg Istennel és akik Krisztussal dicső-
ségben uralkodni remélnék, készülje-
nek fel arra, hogy itt szenvedéseinek
lesznek részesei. „Aki vetnek könny-
hullatással, nagy örömmel aratnak. Aki
az ő keresett magvát vivén, sirva megyen
hozá, az térjen meg nagy énekszóval,
hozá az ő kévét!“ Zsolt. 126, 5. 6.
White: „Tap. és Lát.“ c. könyv 52—54.
oldalak.

Missió óra 1918 április 20-án.

A családi szeretet. I.

1. Családalapításkor mit tesz a férfi?
I. Moz. 2: 24.
2. Mivé lesznek férfi és nő?
I. Moz. 2: 24. utolsó rész és Márk.
10: 8.
3. Ki szerkeszti egybe a férfit és
nőt? Márk. 10: 9. Első rész.
4. Mit ne tegyen az ember? Márk.
10: 9. Utolsó rész.
5. Meddig legyenek ők egymáshoz
kötvé? Róm. 7: 2.
6. Mire intetnek a férfiak? Kol.
3: 19. Első rész.
7. Mi a hasonlat a férfi szereteté-
ről? Ef. 5: 25.
8. Mikor szereti a férfi önmagát?
Ef. 5: 28.
9. Sorold fel az asszony köteles-
ségeit férjével szemben. Kol. 3: 18;
Ef. 5: 22—24.
10. Mivel lehet megnyerni még hi-
tetlen férjeket is? 1. Pét. 3: 1, 2.
11. Kinek leányai legyenek nőtestvé-
reink? 1. Pét. 3: 6.
12. Milyen viszonyban állott Sára
Ábrahámhoz? 1. Pét. 3, 6.
13. Hogyan kellene férfiagnak és
asszonyoknak együtt élni? 1. Pét.
3: 7.
- a) értelemmel, b) kölcsönös tisz-
telettel, c) mint örökösök, d) imá-
ban.
14. Mit cselekedjünk, ha az első
szeretet elmulott volna? Jel. 2: 4—5.

Imaóra 1918 április 27-én.

Az elpecsételés.

Szent szombat kezdetén 1849 január
5-én imában egyesültünk Belden test-
vér családjával Conn. Rocky Hilltan,
midőn a szentlélek reánk alászállt.
Nekem látomásom volt a szentélyről,
ahol Jázus mint Izrael közbenjáróját
láttam. Ruhájának szegélyén csengetyűk

vállakoztak aranyalmákkal. Láttam,
hogy Jézus nem akarta elhagyni a
szentélyt mindaddig, amíg minden
egyest elbírálna nincs és hogy Isten
haragja addig el nem érkezik, míg
Jézus az ő művét a szentélyben be-
nem fejezte, főpapi ruháját le nem ve-
tette és a bosszúállás köntösét fel nem
öltötte. Akkor Jézus nem fog többé
közbenjárni Isten és ember között és
Isten nem fog tovább késlekedni vil-
lámló haragját kitölteni azokra, akik
elvetették az ő igazságát. Láttam, hogy
a népek dühe, Isten haragja és a hol-
tak itéletének ideje mind külön ese-
mények, melyek egymásra következ-
nek, hogy Mihály sem indult még el
és hogy annak a nyomorúságnak az
ideje, mely soha nem volt sem érke-
zhet még el. A nemzetek haragra ger-
jednek most, de ha a mi főpapunk
az ő művét a szentélyben befejezte,
felölti a bosszúállás ruháit és akkor
következik el a hét utolsó csapás.

Láttam, hogy négy angyal fogta a
négy szelet addig, míg Jézus az ő
művét a szentélyben befejezte és ak-
kor következik el a hét utolsó csapás.
A csapások miatt felgerjednek az isten-
telenek az igazak ellen, mert azt hiszik,
hogy mi hoztuk rájuk az istenítéletet
és hogyha minket eltesznek láb alól,
a csapások megszűnnek. Parancs ment
azért, hogy a szentek megölettesenek
és ezek éjjel-nappal segítségért fohász-
kodtak. Ez volt Jákob haboruságának
ideje. A szentek mind kiáltoztak és
megmenekültek Isten szava által. A
144.000 diadalmaskodott és orcájuk
tündökölt Isten dicsőségétől. Aztán
láttam egy keservesen siró tömeget.
Ruháikra nagy betűkkel ez volt írva:
„Még mértél és könnyűnek találtattal.“
Kérdeztem, hogy kik ezek és az an-
gyal így felelt: „Ezek azok, akik meg-
tartották valamikor a szombatot, de
megtint elhagyták.“ Hallottam őket nagy
hangon kiáltani: „Mi hittünk a Te el-
jöveteledben és buzgalommal hirdettük
is azt.“ De miatt szóltak, tekintetük

a ruháikra esett, látták a felirást és
hangosan zokogtak. Láttam, hogy ők
ittak a tiszta vízből, de a fellesleget
lábaikkal bemocskolták, — lábbal ta-
posták a szombat napot — és hogy
ezért megmérettek és könnyűeknek ta-
láltattak.

Ezután az én kísérő angyalom visz-
szavezetett megint a városba, ahol
négy angyalt láttam, akik a város
kapuja felé szálltak. Éppen mikor az
aranylapra írott igazolványukat mutat-
ták meg a kapuban álló angyalnak,
egy másik angyalt láttam a legnagyobb
dicsőség irányából jönni, aki hangos-
san kiáltott az érkező angyalok felé,
miközben valamit lobogtatott kezében.
Kértem az én kísérő angyalomtól, ma-
gyarázná meg nekem, mit jelentenek
ezek, de ő elhárította ezt a kérdést és
kijelentette, hogy most többet nem
láthatok, de nemsokára megmutatja
nekem miedezeknek jelentőségét.

Szombaton délután valaki közlöttünk
megbetegedett és kérte, hogy imád-
kozniánk érte. Imában egyesültünk
mindnyájan ahhoz az áldott orvoshoz,
aki mindent meggyógyít s mialatt a
gyógyító erő leszállt és a beteg fel-
épült, engem megint megszállt a lélek
és látomásban elragadtattam.

Láttam négy angyalt megbizatással
a földre érkezni. Jézus főpapi ruhában
volt. Részvétellel tekintett a többiekre,
felemelte kezét és a legmélyebb fáj-
dalom hangján kiáltotta Atyja felé:
„A vérem, Atyám, az én vérem!“
Akkor láttam, amint a nagy fehér
trónuson ülő Istentől nagy világosság
áradt Jézusra. Erre Jézus mellől gyor-
san elindult egy angyal a négy másik
angyalhoz, azokhoz, akik megbizatas-
sal jöttek a földre, kezében lobogtatva
valamit és hangosan kiáltotta: „Meg-
álj! Megáljatok és várjatok, míg
Isten szolgáit mind elpecsételjük a
homlokukon!“

Újra megkérdeztem kísérő angyalo-
mat a látottak jelentősége felől és
főleg, hogy mi járásban volt a négy
angyal? Ő azt felelte nekem, hogy

Isten a hatalmakat még visszatartja és hogy az angyaloknak hatalmuk volt Istentől a földnek négy szeleit tartani és hogy azokat akarták eleresztetni. De miatt az ő ehhez hozzákészültek, Jézus irgalmas tekintete azokra esett, akik nincsenek elpecsételve és azért felemelte kezét az Atyához és emlékezett, hogy vétét ontotta mindnyájukért. Akkor parancsot kapott egy másik angyal, menne ahhoz a négy angyalhoz és állítaná meg őket, míg Isten szolgál elpecsételtetnek a homlokukon az élő Isten pecsétjével. White. "Tapasztalatok és Látomások" 27—30. old.

Missió óra 1818 másus 4-én.

A családi szeretet. II.

1. Ird le az Ilyés-üzenet feladatát „minekelőtte eljő az Urnak nagy és becsületese napja”. Mal. 4: 5, 6.
2. Kinek szive hajlik meg először? Mal. 4: 6.
3. Hogyan „bosszantja” némely atya az ő gyermekét? Kol. 3: 21.
4. Mire ne „ingereljük” az atyák a magzatokat? Ef. 6: 4.
5. Miben neveljük az atyák a gyermekeket? Ef. 6: 4.
6. Ha Istenben helyesen „sanyargatjuk” meg fiainkat, mit szereznek akkor majd nekünk? Pél. 29: 17.
7. Mikor tanítsák a zsidó atyák a fiaikat? V. Móz. 6: 6, 7.
8. Mit fognak a gyerekek gyakran kérdezni és mit felelhetünk akkor nekik? 2. Móz. 12: 26.
9. Mit tudott az Ur Ábrahámról? 1. Móz. 18: 19.
10. Mond el Dávid intelmeit Salamon fiához. 1. Krón. 22: 11—13; 28: 9, 10.
11. Hogyan bánt az atya a „tékozló fiuval”? Luk. 15: 20, 22—24.
12. A jó anya példaképei: 2 Tim. 1: 5; 1 Sám. 1: 11, 22—28; Luk. 1: 38; 2: 51; 1: 6—13, 60.

Imaóra 1918, május 11-én.

A fenevad bélyege.

1850. június 28-én egy látomásban azt mondta a kísérő angyalom: „Az idő nemsokára letelik. Ragyog benned a Krisztus kép ugy mint kellene?” Aztán a földre tekintettem és láttam hogy azoknak, kik legutóbb elfogadták a harmadik angyali üzenetet, készülődniök kell. Az angyal háromszor ismételle: „Készüljete! Nekték még jobban el kell hagynotok a világot mint eddig.” Láttam, hogy nagy munka vár még rájuk és rövid az idő ami arra telik.

Aztán láttam, hogy a hét utolsó csapás hamar elkövetkezik azokra, akik még nincsenek biztonságban, de a világ éppen ugy nem ügyel erre, mint ahogy nem ügyel az esőcseppre. Aztán képes lettem Isten haragjának a hét utolsó csapásnak látomását elviselni. Láttam, hogy haragja borzalmas és rettenetes és ha felemelné, vagy kinyujtaná haragos kezét, ugy földnek lakói lennének, mint ha sohasem lettek volna, vagy gyógyíthatatlan betegségek, emésztő keservek gyötörnék őket és nem lenne számukra megváltás csak pusztulás. Megborzadva arca borultam az angyal előtt és kértém takarja el ezt a botrányt, mert kétségbeesjt. És felismertem hatalmasabban mint valaha az Ige fontosságát, annak kutatását, hogy megtanuljuk, mint kerülhetjük el a csapásokat, melyekre az ige utal és amelyek bekövetkeznek azokra, akik a fenevadat imádják és bélyegét a homlokukon vagy kezükön viselik. Igen nagyon csodálkoztam, hogy lehetnek még emberek, akik Isten törvényét megszegik, szent szombatját megvetik ilyen rettenetes fenyegetés és ítélet tudatában.

A pápa áthelyezte a nyugalomnapot a hetedik napról a hét első napjára. Az igaz parancsot, mely arra adatott, hogy a teremtményt teremőjére emlékeztesse, megváltoztatta. Mgváltoztatta a legfontosabb parancsot és ezzel a cselekedetével egyenlővé tette magát Istennel — vagy még föléje is helyez-

kedett. Az Ur állandó és azért törvénye is állandó; de a pápák föléje helyezkedtek mikor megkísérelték, hogy szent-ségének igazságosságának és jóságának megmáshatatlann zsinórmértékét mégis megváltoztassák. Lábbal taposták Isten szent napját és önhatalmulag behelyettesítették a hat munkanapnak egyikével. Mind a nép követte a fenevadat és hétről-hétre megrabolják Isten megszentelt emlékezetétől. A pápák rést ütöttek Isten szent törvényén, de láttam, hogy az idő elközelgett, mikor Isten népe a rést elkeríti és a pusztaságot újra műveli.

Könyörögtem Istenhez az angyal előtt, mentenén meg tévelygő népét irgalomból. Majd na a csapásokat kiöntik, azok, akik most tudva és akarva megtörik a szombatot, meg nem nyitják szájukat olyan montségekre melyekkel annak megtartását most elkerülik. Minden ajak el fog némulni és a nagy törvényhozó számonkéri Igéjét azoktól, akik szent törvényét „az emberiség átkának, gyenének és tökéletlennek” vallották. Ha ezek érezni fogják magukon a törvény vasszigorát, akkor fognak rászmélgni a bűnre melylyel Isten törvényét elvetették, azt a törvényt, melyet Isten „szentnek, igazságosnak és jónak” nevez.

Aztán láttam a mennynek dicsőségét és a kincseket, melyek a hívőkre várnak. Minden bájos, kedves volt. Az angyalok édesen énekeltek és mikor bevégezték, levették koronájukat, Jézus lábához helyezték ezekkel a szavakkal: „Dicsőség, alleluja!” Én velük énekeltem a Bárány dicsőségét és ahányszor ajkamat megnyitottam, mindig kimondhatatlan érzése töltött el a környező dicsőségnek. Nagy, rendkívüli és örök dicsőség volt. Az angyal biztató: „Az a kicsiny csapat, mely Isten szereti és törvényét hűsége sen megtartja mindvégig, örökkösenek a dicsőségnek és mindig együtt fog énekelni a szent angyalokkal Jézus örök jelenlétében.”

Most szemem elvonatott az örök dicsőségtől és tekintettem a földön levő maradiakra esett. Az angyal szölkött

hozzájuk: „Szeretnétek megmenekülni a hét utolsó csapás elől? Szeretnétek bennmi az örök dicsőségre és együtt örökölni azokkal akik istent szeretik és készek érte szenvedni? Ha ti ezt szeretnétek, ugy meg kell hainotok, hogy élhessetek. Legyetek készen, mindig készen! Jobban fel kell készülnötök, mint ahogy felkészültetek, mert „az Urnak napja eljő kegyetlen busulással és felgerjedt haraggal, hogy e földet elpusztítsa és annak bűnöseit elveszesse arról.” Aldozatok mindent az Urnak, helyeztitek mindent az ő oltárára — magatokat, a tulajdonotokat, mindent — mint élő áldozatot. Mindenünkbe kerül az örök dicsőség. Gyűjtsetek égi kincseket, miket lozó ki nem áshat, rozda meg nem emészthet. Részesei kell hogy legyetek Krisztus szenvedéseinek most, hogy részesei lehessetek dicsőségének egykor.

Az örök üdvösség elég olcsó, ha földi szenvedések árán válthatjuk meg. Naponta meg kell tagadnunk magunkat, naponta meg kell hainunk, hogy Jézus bennünk feltámadhasson és hogy az ő dicsőségét szem elől ne tévesszük. Láttam, hogy azok, akik elfogadták az igazságot, tudni fogják, hogy mit tesz az, Krisztusért szenvedni, nehézségekkel megküzdni, szenvedésben megacélosodni, az élő Isten pecsétjét elnyerni, a nyomorúság idejét átszenvedni, a királyt az ő szépségében látni, Isten és az angyalok örök jelenlétében lakni.

Mikor láttam, mivé kell lennünk, hogy Isten dicsőségét elnyerjük és láttam, hogy mit szenvedett értünk Jézus, hogy ezt a dicső örökséget elnyerheszünk, akkor imádkoztam, hogy bár kereszteljenék meg Krisztus szenvedéseiben, hogy semmi nehézségtől vissza ne riadjunk, hanem békével és örömmel elviseiük azokat abban a tudatban, hogy Jézus többet szenvedett értünk csak azért, hogy az ő szenvedése és szegénysége által mi gazdagok lehessünk. Az angyal szólt: „Tagadjátok meg magatokat; nektek gyorsan kell

haladnatok." Sokan köztünk ráérték az igazságot elfogadni, abban lépésről lépésre előrehaladni és minden lépés, melyet megtettünk, erőt adott egy újabb lépéshez. De közeleg a befejezés és amit mi évekig tanultunk, azt másoknak hónapok alatt kell megtanulniok. Sokat kell elfelejtieniök és sokat kell újra tanulniok. Azok, akik tiszták maradtak a fenevadtól és az ő jelétől és képétől, állhatatosak legyenek akkor is, ha kimegy a pirancs és vallják majd akkor is hangosan: "Nem, mi nem fogadjuk el a fenevad rendelkezését." White Tap. és Lát. 55—59. oldalak.

Missió óra 1918 május 18-án.

A családi szeretet. III.

1. Miután az atyák szive a fiakhoz hajlott, mi történik a fiaknak szívével? Mat. 4: 6.
2. Miért lesz szükséges a végső időben, hogy a fiaknak szive az atyákhoz hajljon? 2. Tim. 3: 2. Mert "szülőiknek engedelmen" lesz egyik ismertető jele a végső időnek.
3. Mondjuk el a gyermekekhez intézett intelmeit a bölcsnek. Péld. 1: 8; 23: 22.
4. Melyik az első parancsolat igérettel egyetemben? Ef. 6: 2, 3.
5. Ki gondoskodik az özvegy anyákról? 1. Tim. 5: 4.
6. Hogy büntették régebben az engedelmen gyermekeket? 5. Móz. 21: 18—21.
7. Mi vár az olyan gyermekekre, akik atyjukat vagy anyjukat megátalkozták vagy megcsufolták és megutálták azoknak tanítását? Péld. 20: 20; 30: 17; Jel. 19: 17, 18.
8. Soroljunk fel engedelmes gyermekeket:
  - a) Jézus Krisztus, Luk. 2: 51, 52.
  - b) József, 1. Móz. 37: 13—17.
  - c) Sámuel, 1. Sam. 3: 9, 10, 18.
  - d) Irnádtnak fiai, Jer. 35: 14.

9. Sorold fel azokat, akik engedetlenek voltak:

- a) 2. Kir. 2: 23, 24. csufolódó gyermekek,
- b) Absolon, 2. Sám. 15: 2—10, 13, 14; 18: 9, 14, 15.

10. Soroljunk fel olyan gyermekeket, akik szülőikről gondoskodtak:

- a) Jézus Krisztus a keresztfán, Ján. 19: 26.
- b) József, 1. Móz. 45: 9—11; 47: 11, 12.
- c) János, Ján. 19: 27.
- d) Rúth, Rúth 2: 2, 11, 18, 23.

11. Soroljunk fel olyanokat, akik testvéreiknek segítettek:

- a) Mirjam, 1. Móz. 2: 4—8.
- b) József, 1. Móz. 50: 15—21.
- c) Dávid, 1. Sám. 17: 17—20.
- d) Inda, 1. Móz. 44: 18, 30—34.

12. Gyermekek, akik testvéreikkel helytelenül bántak el:

- a) Kain, 1. Móz. 4: 8; 1. Ján. 3: 12.
- b) Eliáb, 1. Sám. 17: 28.
- c) József testvérei, 1. Móz. 37: 8, 11, 18—27.
- d) A jó fiu, Luk. 15: 18, 29.

Imaóra 1918 május 25-én.

A kicsiny nyájhoz.

Kedves Testvérek! 1850 január 26-án látomásban részesített az Úr, azt akarom elbeszélni. Láttam, hogy sokan Isten népe közül baigák, tétlenek és csak félig virrasztanak, nem ismerik fel az idő jelentőségét. Kértem Jézust, mentse meg őket, várjon még egy kissé, engedje meg, hogy felismerjék veszedelmes helyzetüket, mielőtt késő lenne. Az angyal így szólt: "Mint hatalmas forgószél, jött el a pusztulás." Kértem az angyalt, irgalmazzon, mentse meg azokat, kik szerették a világot, kik ragaszkodtak tulajdonukhoz s nem akartak arról lemondani, nem tudták áldozatokat hozni, ami pedig szüksé-

ges lett volna, hogy hirnökök mehettek volna az éhező bárányokhoz, akik lelki táplálék hiányában veszendőbe mentek.

Mikor láttam, hogy y kedves lelkek meghalnak anélkül, hogy a jelenvaló igazságot megismerték volna és sokan, akik az igazságot magukénak vallják, pusztulni engedik őket azáltal, hogy anyagi segítségüket Isten munkájától meglagadják, — ez a bofrány nekem oly fájdalmas volt, hogy kértem az angyalt, takarja el előlem. Láttam, hogyha Isten munkája agyagi áldozatokba kerül, megszorodva eltávoznak mint a gazdag ifju. Máté 19: 16—22. De eljön az ítélet és elveszi mindenteket; akkor késő lesz a földieket égiekkel fölcserélni!

Láttam a kedves Megváltót, dicsőn és kegyelmesen, amint elhagyja minden dicsőségét, leszáll erre a sötét elhagyott világra, feláldozni drága életét ártatlanul, értünk, bűnösökért. Hordozta a gunyt, a töviskoronát, kiöntötte vérért nagy cseppekben, mert az egész világ minden bűne rajta nyugodott. Az angyal megkérdezte tőlem: "Kiféltette?" "Oh, én láttam és tudtam, hogy értünk volt, mi érettünk szenvedett, hogy drága vérével mosson le rólunk minden foltot.

Aztán eléim vezették azokat, akik nem készek földi javaikat feláldozni mások lelkének megmentéséért, pedig Jézus az Atya előtt áll, kiöntött vércé, szenvedéseire és halálára hivatkozik és Isten követei is várnak, készen arra, hogy a szomjazóknak az életmentő igazságot elvigyék és őket az élő Isten pecsétjével elpecsételjék. Némelyeknek, kik hívőknek vallják magukat, nehezükre esik a legkisebb áldozat is és megtagadják Istentől azt, ami az övé, amit kölcsönképpen mint sáfárok kaptak.

Láttam Jézust, az ő szenvedését és nagy szeretetét, mely arra indította, hogy életét adja az emberekért; és láttam azok életét is, kik követőinek

vallották magukat, akik a földi javak birtokosai voltak, mégis nem támogatták a lélekmentés nagy munkáját. Az angyal azt kérdezte: "Bemehettek ezek a mennyeknek országába?" És a másik angyal azt felelte: "Nem, nem, sohasem! Azok, kik Isten nagy munkájából e földön nem vették ki részüket, fönt a mennyben sohasem zenghetik a megváltó szeretett énekét." Láttam, hogy az a sietős ügy, melyet Isten e földön végez, igazságban hamarosan bezárul és azért a követek sietve menjenek egybegyűjteni a szét-szört nyáját. Egy angyal azt kérdezte: "Mind követek ők?" Egy másik felelte: "Oh, nem, Isten követei üzenetet visznek."

Láttam, hogy Isten ügye olyanok által, kik üzenet nélkül utazgatnak, fel van tartóztatva, sőt azt meg is szenteltelenítik. Ők számadással tartoznak az Úrnak minden fillérért, melyet felesleges utazásokra költöttek, holott annak ára Isten ügyét szolgálhatta volna; ha az Istentől rendelt követek rendelkeztek volna a szükséges anyagiakkal, úgy nem pusztultak volna el kedves lelkek lelki táplálék hiányában. Láttam, hogy azok, kik elég erősek kezük munkájából megélni és az Úr ügyét támogatni, erejükért épp úgy felelősek, mint mások vagyonukért.

A nagy rostálás megkezdődött és mind, akik nem hajlandók az igazság mellett állástfoglalni, Istentért és az Ő ügyéért áldozni, — kirostáltak. Az angyal megkérdezte: "Gondolod, hogy bárkit is kényserítünk áldozatra? Nem úgy, áldozni önként kell. Mindenünkbe kerül a harctéren győztesnek maradni." Kiáltottam az Urhoz, kimélje népét, sok köztük a gyenge és haldokló.

Aztán láttam, hogy a Mindenható ítélte gyorsan közeleg és kértem az angyalt, szóljon ő a néphez. De ő így felelt: "Sinainak minden villáma és döbrége meg nem indíthatja azokat, kik Isten igéjének ragyogó igazságán meg nem indultak, sem egy angyal üzenete fel nem rázhatja őket."

Aztán láttam az Ur Jézus szépségét és kedvességét. Ruhája ragyogóbb a hónál. Nyelv le nem írhatja az ő szépségét és dicsőségét. Mind, akik Isten törvényét megtartják, bevonulnak a város kapuin, joguk lesz az élet fájához, Jézus örök jelenlétéhez, aki tündöklő, mint a ragyogó déli nap.

Láttam Adámot és Évát a paradicsomban. Ették a tiltott fa gyümölcséből és kiűzték. De az élet fáját lángpallós őrizte fölük, hogy annak gyümölcséből ne egyenek és a bűn halhatatlan ne legyen. Hallottam, amint az angyal kérdezte: „Adám családjából ki lépte át a lángpallózt és ki evett a fa gyümölcséből?” Egy másik angyal pedig felelt: „Senki Adám családjából a lángpallózt át nem lépte és a fa gyümölcséből nem evett és így nincs is halhatatlan bűnös. Amely lélek vétkezik, halállal haljon meg, örök halállal, melyre nincs remény, sem feltámadás. Csak ez engeszteli meg Istennek haragját.”

A szentek a szent városban maradnak és mint királyok és papok, ezer évig kormányoznak; akkor Jézus le száll a szentekkel az olajfák hegyére, az kettéhasad, nagy síkság támad és azon lesz az Ur paradicsoma. A föld többi része meg nem tisztul, míg az ezer év leteltével a gonoszok is fel nem támadnak és a város köré gyűlnek. Az új földre a gonoszok már nem léphetnek. Tűz fog lehullani az égből, mely megemészti őket. Megemészti a gyökeret és a hajtásokat. Sátán a gyökér és az ő gyermekei a hajtások. Ugyanaz a tűz, mely a gonoszokat éipusztítja, a földet megfisztítja.

Missió óra 1918 június 1-én.

A felebaráti szeretet.

1. Melyik a második nagy parancsolat? Máté 22: 39.
2. Ki kapta már előzőleg ugyanezt a parancsot? 3. Móz. 19: 2, 18.

3. Mit akart az irástudó megtudni? Luk. 10: 29.

4. Hogy adta meg Jézus a feletet? Luk. 10: 30—35.

5. Miért volt a szamaritanusról szóló hasonlat olyan igen alkalmas a magyarázatra? Ján. 4: 9.

6. Hogy viselkedett Krisztus evvel a kitagadott, gyűlölködő néppel szemben? Luk. 9: 55, 56; Ján. 4: 40, 41.

7. A példázatban ki volt tehát a tulajdonképeni felebaráta annak a szerencsétlennek? Luk. 10: 37. Első rész.

8. Mire szólította fel Jézus az irástudót? Luk. 10: 37. Utolsó rész.

9. Milyenek voltunk mi mindnyájan, mikor Krisztus az ő irgalmasságát hallálával kijelentette? Róm. 5: 8, 10. (Bűnösök, ellenségek)

10. Ha valaki valóban Krisztus tanítványa lett, mit tesz vele e világ? Ján. 15: 19; 17: 14.

11. Mit fogunk mi mégis tenni ellen-ségeinkért? Máté 5: 44.

12. Ha mindezt megtesszük, mivé leszünk akkor? Máté 5: 45. Első rész.

13. Miként cselekedeznek a világiasak? Máté 5: 46, 47.

14. Hányan közülünk kaptak missió-munkára megbízást az Úrtól? Mark. 13: 34.

Imaóra 1918 június 8-án.

Isten szeretete népe iránt.

Láttam azt a gyengéd szeretetet, mellyel Isten az ő népe iránt viselkedik és ez a szeretet igen nagy volt. Láttam angyalokat a szentek felett, szárnyaikkal takargatták őket. Ha a szentek elbátortalanodva sirtak, vagy veszélybe kerültek, vagy őrangyalaik gyorsan égnék szálltak, hírül vinni szomorságukat és az angyalok oda-fent abba hagyták dicséneüket. Jézus pedig megbízott egy másik angyal, hogy szálljon le a csüggedőkhöz, örökön jön felettük és igyekezzen őket a keskeny uton megtartani. De ha ők az

örkődő angyalok szerető gondosságát fel nem ismerték, hanem továbbra is tévelygtek, úgy az angyalok megszorodva sirtak felettük. Felvitték a gyászhiirt és mind az angyalok a szent városban sirtak és hangosan szóltak: „Amen!” De ha a szentek a reájuk váró jutalmat szem elől nem tévesztik és Isten dicsérettel dicsőítik, úgy az angyalok örömhirt visznek felfelé és mind az angyalok odafent aranyhárfá kísérettel éneklük: Alleluja! Az égboltozat visszhangozza: Alleluja!

Teljes rend és összhang uralkodik a szent városban. Minden angyal, aki lejár a földre, kap egy aranykártyát, melyet követ-menet a kapunál felmutat. Az ég kiftűnő hely, szeretnének mindig ott lenni és mindig látni kedves Megváltónkat, aki életét adta értelm és aki engem is elváltottat majd az ő hasonlatosságára. Oh, bár leirhatnám az eljövendő élet gyönyörűségeit! Szomjazom az élővizet, melyek az Ur városát általszelik.

Más csillagzatokon is jártam az Ur jóvoltából. Szármayaim nőttek és egy angyal elkísért egy gyönyörű nagy helyre, ahol harmatok volt a fű és a madarak édesen daloltak. E helynek lakó nagyobbak voltak a föld lakóinál, fejedelmien szépek és kellemesek. Jézusra igen hasonlítottak és orcáik ragyogtak a szent örömtől, hogy azon a szép és boldog helyen élhettek. Megkérdeztem tőlük, miért van az, hogy ők annival kedvesebbek az emberekkel? És ők azt felelték: „Mi teljes engedelmisséggel élünk, Isten parancsolatai szerint és nem buktunk el engedetlenség által, mint az emberek a földön.” Aztán láttam két fát, az egyik olyan volt mint az élet fája a szent városban. Mindkét fának gyümölcsre kívánatos volt, de az egyikről ők nem ehettek. Mődjükben állott volna mindkettőtől enni, de az egyiknek élvezete tiltva volt. A kíséőrangyalom megjegyezte, hogy senki ezen a helyen nem evett a tiltott fa gyümölcséből, de ha mégis ennének, ők is elbuknának.

nak. Azután más csillagzaton jártam, annak két kíséő hoidja volt. Ott láttam Énokhot, aki elragadtattott. Jobb karján egy gyönyörű pálma nyugodott és annak minden lapján ez a felírás: „Győzelem.”, feje körül vakítóan fehér koszoru és annak minden levelén a felírás: „Tisztaság.” A levelek körül drágakövek sorakoztak, ragyogóbbak a csillagoknál, ezeknek fénye rávilágított a felírásra. Háttul ősz fejen szalaggal volt megkötte a koszoru és a szalagvégeken megint felírás: „Szépség.”

A koszoru felett gyönyörű korona, ragyogóbb a napnál. Megkérdeztem tőle, hogy ez-e az a hely, hova a föld-ről elragadtattott? Ő azt felelte, hogy nem, a város az ő otthona és ezt a helyet éppen csak meglátogatta. Mégis úgy mozgott ott, mint aki teljesen otthonos. Megkértem az angyalt, engedné meg, hogy mindig ott maradhassak, de ő így felelt: „Neked vissza kell menned, de ha hű leszel, úgy a 144.000 kiválasztottal együtt visszatöhetesz és szemlélheted te is Istennek minden alkotását.” White „Tapaszlatok és Látomások” 30—32. old.

Missió óra 1918 június 15-én.

Szeretet a Krisztus gyülekezetében.

1. Kinek lelke által fogunk „meg-tisztíttatni”, miután „ujjonnan születünk” „rothadás nélkül való magból, az élő és örökké maradó Istennek beszéde által”? 1. Pé. 1: 22, 23.

2. Hogyan szeressük egymást? 1. Pé. 1: 22.

3. Egymás iránt mire legyünk hajlandók? Róm. 12: 10.

4. Kikkel tegyünk „jót” „kiváltképpen”? Gál. 6: 10.

5. Amit egygyel a „kicsiny” atyafiak közül teszünk, kivel cselekedtük azt? Máté 25: 40.

6. Ki az, aki nem fog elfelejtkezni „fáradtságos szerelmünkről”, mellyel szolgálunk a szenteknek? Zsid. 6: 10.

7. Miről ismerik meg mindenek, hogy a Krisztus tanítványai vagyunk? Ján. 13: 35.

8. Hogyan szabad nekünk egymást szeretni? Ján. 13: 34; 15: 12.

9. Miről ismerhetjük meg a Krisztusi szeretetet? Ján. 15: 13; 10: 15; 1. Ján. 3: 16.

10. Mire legyünk készek mi is? 1. Ján. 3: 16.

11. Priscilla és Akvila mivel bizonyították szeretetüket? Róm. 16: 3, 4.

12. Kinek dologáért jutott majdnem halálra Epafrodítus? Fil. 2: 25, 30.

13. Ha az igaz szeretet bennünk lakik, mit teszünk akkor szívünk szerint mindnyájan? Máté 18: 35. Kol. 3: 13.

14. Mi a szeretet? Kol. 3: 14.

15. Isten népére ki által osztatik ki ez a szeretet? Róm. 5: 5.

Imaóra 1918 június 22-én.

Az első látomásom.

Miután Isten megmutatta nekem az adventi nép zárandóklását a szent város felé és a gazdag jutalmat, melyet azok kapnak, akik készen várják az Urat a menyegzőre, kötelességem, hogy röviden vázoljam azokat, melyeket az Ur nekem kinyilatkoztatott. A kedves hívőknek sok nehézséggel kell megbirkózniuk. De „a mi nyomorúságunknak egy szempillantásig való könnyűsége, a dicsőségnek feletti igei örökkévaló állandóságát szerzi nekünk. Mivelhogy nem azokra nézünk, amelyek láttatnak, hanem amelyek nem láttatnak: mert, amelyek láttatnak, idő szerint valók, de amelyek nem láttatnak, örökkévalók.” Igyekeztem jó híreket és nehány szólfőrtöt hozni a mennyi Kanaánból s ezért némelyek meg akartak kövezni, miként Izrael népe is megkövezte volna hireikért Kálebet és Jozsuát. 4. Móz. 14. 10. De biztosítalak benneteket kedves Testvéreim az Urban, jó föld az: és kétség nélkül megvehetjük azt.

Mialatt a családi oltárnál imádkoztunk, engem megszálta a szentlélek és úgy éreztem, mintha mindig magasabbra emelkednék, messze a sötét világ fölé. Visszanéztem az adventi nép után, de nem találtam. Erre egy hangot hallottam: „Keresd őket újból, de magasabban keresd őket.” Feltekinttettem és egy keskeny, egyenes ösvényt láttam, mely magasan a világ fölött vezetett. Ezen zárandokoltak az adventisták a szent város felé. Mögöttük az út elején nagy világosság látszott, ez volt az az „Éjjeli kiáltás”, miként egy angyal nekem azt megmagyarázta. Ennek világossága végigvilágított az az egész úton, szövéneke volt a lábaiknak, hogy meg ne botoljanak. Jézus maga vezette népét és amíg ő rajta nyugodott szemük, addig biztonságban voltak. De némelyek köztük elfáradtak, sokalták az utat, mert előbb remélték odajutni.

Jézus úgy bátorította őket, hogy fel-emelte jobb kezét, melyből csodálatos világosság áradt a fáradtakra, kik azt hangos dicsőszóval fogadták. De voltak, akik ezt a világosságot nem becsülték és kételkedtek, hogy vajjon Isten volt-e az, aki őket addig is vezette? Ezek lába előtt kialudt a világosság ésők sötétben maradva botorkáltak, elvesztették szem elől Jézust és lezuhantak az ösvényről, bele a sötét, gonosz világba. Majd hallottuk Isten szavát, mint vizek zugását, amint közölte velünk Krisztus dicsőséges ujraéjöveteleinek idejét. Az élő ágazak, számszerint 144 ezren, megértették szavát, míg a hitetlenek mennydörgésnek vélték. Mikor az Ur az időt kihirdette nekünk, orcáink ragyogtak Isten dicsőségétől, miként Mózesé, mikor a Sinai hegyről lejött.

A 144.000 egyesített és elpecsételtetett. Homlokukra feliratott: Isten, Új Jeruzsálem és egy ragyogó csillag, mely Jézus új nevét tartalmazta. Bol-dog, szent állapotunk felett az istentelenelek haragra gerjedtek, nekünk jöt-

tek, hogy börtönre vigyenek, de ha mi kezeinket az Istennek nevében kiterjesztettük, tehetetlenül összeestek. Ekkor megtudták Sátán követői, hogy bennünket szeret az Ur — bennünket, akik egymás lábait megmossuk és egymást testvéri csókkal üdvözöljük — és leborulva lábainknál imádkoztak.

Most kelet felé tekintettünk, ahol egy kicsi sötét felhő jelent meg az égen, alig tenyérnyi; de mi tudtuk, hogy az az Ember fiának jele. Mély csöndben figyeltük a felhő közeledését, amint egyre növekedett, egyre fénylőbb és ragyogóbb lett, míg nagy fehér felhővé lett. Alapja csupa tűz, felette szivárvány, körülötte tizezer éneklő angyal s rajta trónolt az Ur Jézus. Haja fehér fűrtökben borult a vállára, feje felett sok korona ragyogott, lába miként a tűz. Jobb kezében éles sarló, baljában ezüst harsona. Lágszeme átjárta gyermekit, az arcok elsápadtak tekintete alatt és akik az Istent elvetették, azokra most ráborult a sötétség. Aztán felkiáltottunk: „Ki állhat meg előtte? Szepőtelen-e a ruhám?” Az angyalok elhallgattak, nyomasztó csend uralkodott, míg Jézus megszólalt: „Akinak a szíve és keze tiszta, az megállhat. Az én kegyelmemből mindenkinek jut.” Erre felragyogott az arcunk és szívünket öröm töltötte el. Az angyalok még edesebben énekeltek és a felhő mind közelebb jött a földhöz. Megszólalt az ezüst harsona. Jézus meghalt igazak sírjaira tekintett, szemeit és kezét az égre emelte és felkiáltott: „Ébredjétek, ébredjétek, akik nyugosztok a földben a sötét fel.” A föld megrázkódott, a sírok megnyíltak és a halottak immár halhatatlanságba öltözve, kiszálltak. Mikor a 144 ezren megismerték barátaikat, kiket a halál elrabolt tőlük, Alleluját kiáltottak és abban a pillanatban elváltoztattak és elragadtattak azokkal egyetemben a ködökbe, az Ur elébe, az életet égbe.

Mindnyájunkat betakart a felhő, hét napig mindig feljebb emelkedtünk, egész az üvegengerig, ahol Jézus

maga tette fejekre a koronákat. Aranyhangszereket és gyözelmi pálmákat kaptunk. A 144.000 négyyszögben sorakozott az üvegenger mellett. Némelyeknek szebb korona jutott, mint másoknak. Némelyik korona csillagoktól terhes volt, másik koronába alig egy-egy csillag jutott, mégis mindenki meglegedett a magával. Ragyogó, fehér ruha takarta valamennyit. Angyalok voltak velünk, mikor az üvegengeren át a város kapuja felé mentünk. Jézus felemelte hatalmas erős karját, megragadta a gyöngykaput, kiárta és így szólt hozzánk: „Ti megmostátok ruháitokat az én véremben, megállítotok az én igazságomban, lépjétek be!” Beléptünk és éreztük, hogy jogunk van a városban lenni. Itt láttuk az élet fáját és Istennek trónusát. A kaputól tiszta folyóvíz indult és a folyó mindkét partján állott az élet fája. Minden parton egy-egy törzse a fának szintiszta aranyból.

Előbb azt hittem, hogy két fát látok, de mikor jobban megnéztem, észrevettem, hogy a koronájában egyesült a fa. Így áll az élet fája az élet árájának mindkét partján. Agyai arra hajoltak, ahol mi álltunk; gyümölcsre remek volt, szemre olyan, mintha aranyból és ezüstből keverték volna. Mind a fa alá telepedtünk, hogy a tájban gyönyörködjünk. Ott Fitch és Stockmann testvérek jelentek meg nekünk, kik az evangéliumot prédikálták, de kiket az Ur már előbb sirba szólított, hogy megmentené őket.

Ők hozzánk jöttek és tudakolták él-ményeinket, miattak ők aludtak. El akartuk nekik mondani legnagyobb nehézségeinket, de azok ebben a dicső környezetben úgy eltörpültek, hogy el sem mondtuk, sőt inkább így kiáltottunk: Hallelujah, a mennyország elég olcsó! Megszólaltak az arany hárfák és a mennyből visszhangzott belé. White „Tapaszlatok és Látomások” 12—15. old.

Miszió óra 1918 június 29-én.

Tudósítás és jelentéstétel.

1. Tudósítás a világ teremítéséről, az emberről és a szombatról. 1. Móz. 1: 1—2, 3.
2. Jézus tanítványainak jelentései. Luk. 9: 10. Márk 6: 30.
3. Az apostolok jelentései. Csel. 11: 4, 14, 27; 15: 4, 12; 19: 20; Róm. 15: 17—19.
4. A kedvező jelentés vagy jó hír hatása. Péld. 15: 30; 25: 25.
5. A kedvező jelentés hatása a miszió órán:

„Ugy neveljétek az ifjúságot a neki kiszabott munkára, hogy hetenként tegyenek a fiatalok jelentést a miszió órában minderről, amit tapasztaltak és az eredményekről, miket az Ur segítségével elértek. Ha Istennek áldott munkásai gyakran tennének ilyen jelentéseket, úgy a miszió órák sem unalmasak sem fárastók nem lennének.”

6. Mikor tegyük meg jelentésünket?
 „A gyülekezeti tagok tegyék meg egész héten hűségesen a kötelességüket és szombaton mondják el tapasztalataikat. A gyülekezet akkor „alkalmas időben adott eledel” lesz, új életet és új buzgalmat fog nyújtani. Ha Isten népe belátná annak szükségességét, hogy lelkek megmentéséért éppen úgy fáradjon, mint ahogy Jézus fáradozott, úgy tanúságtételünk szombatonként erőteljes lenne. Örömmel jelen-telünk akkor mindnyájan becses tapasztalataikat, melyeket a munkában tettek.”

7. Még mi más módja van a jelentéstételnek?
 „Irtanak azok, kik az Ur szőlőjében jó tapasztalatokat tettek, jelentéseket a folyóiratainkba, hogy ily módon másokat is bátorítsanak. Az ilyen jelentéseknek helyet kellene szorítani lapjainkban, mert messzemenő befolyásuk van. Édes illatuk lesz a gyülekezetben, az életnek illata életre. Látni fogjuk belőlük, hogy Isten azokkal van, akik érte dolgoznak.”

8. Hogy értelmezzük Máté 6: 3. versét? Megtíltja nekünk ez a vers a jelentéstételt?

„Némelyek úgy értik ezt a verset, hogy keresztényi munkásságukat titokban kell tartaniok. Csak keveset tesznek és azzal mentegetőznek, hogy nem tudják a módját az adakozásnak. Jézus ezt így magyarázta meg tanítványainak: „Mikor atamizsnát osztogatás, ne tégy annak céget sipolással, mint a képmutatók cselekednek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberekül dicséretet nyerjenek. Bizony mondom nektek, hogy elvették jutalmukat.” Máté 6: 2. Ők azért adják, hogy mások nemeslelkűeknek és nagy-lelkűeknek higgyék őket. Emberektől nyertek dicséretet és Jézus azt magyarázta tanítványainak, hogy az ilyeneknek más jutalomra nincs is igényük. Sokaknál azért nem tudja a balkéz, hogy mit cselekszik a jobbkez, mert a jobbkez semmi figyelemreméltót sem cselekszik. Ezekkel a szavakkal Jézus azokat ostorozta, akik emberektől várnak elismerést. Láttam, hogy ez az íráshely nem azokra vonatkozik, akik Isten ügyét szívükön viselik és akik alánzzal munkálkodnak annak haladásán. A következő szövegeket nyertem felvilágosításul: „Ugy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Máté 5: 16. „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” Máté 7: 20. Láttam, hogy az írás bizonyágrátele sohasem ellentmondó, ha helyesen értelmezzük azt. Isten népének jó cselekedetei a leghatásosabb prédikációt képezik a hitetlenek számára. Látták és felismerik, hogy hatalmas indító oka van annak a kereszténynek, aki önmegtápadással mások megmentésére használja fel tehetségeit. Nagyon is elüt a világ szellemétől. Az ilyen gyümölcsök bizonyítják, hogy az illetők valóban keresztények.” Az Ur a kicsiny dolgokban is dicséri a hűséget. Máté 25: 23.

KÜLÖNFÉLÉK.

Abrahám életéből.

Isten gyermekei az ő képviselői e földön és ő azt óhajtja, hogy e világ-nak erkölcsi sötétségében a világosság fényét szolgáltassák. A városokban, falvakban és pusztákon az egész országon keresztül elszórtan ők az Urnak tanúi, eszközök, kik által egy hitetlen világnak tudtára adni kívánja akaratait és kegyelmének csodáját közli. Terve az, hogy mindazok, kik a nagy megváltásnak részesei, ő érte tevékenykedjenek. A keresztényeknek vallásos érzülete képezi a zsinórmértékét annak, hogy miképpen itéljük meg a világi emberek az evangéliumot. A türelmesen elviselt próbáltatások, a hálaival elfogadott áldások, szelidség, barátságos érzés, irgalmasság és a naponta kifejezett szeretet azok a világi sugárak, melyekkel a világ előtt jellemüket ragyogtatják és a sötétségnek ellenoldalat megmutatják, amely viszont a természetes emberi szív önzéséből származik.

Hitben gazdagon, bátorságban nemesen, tantoríthatatlanul az engedelmességben és alázatosan vándoréletének egyszerűségében, Abrahám bölcs volt mint vezető is, bátor és ügyes a háboruban. Jóllehet, mint egy új val-lásnak tanítója volt ismeretes, mégis megmutatták királyi rokonai barátságukat irányában, kik az Emoreus völgynek urai voltak s meghívták őt, hogy a nagyobb biztonság kedvéért velük szövetkezzenek, mert az ország telve volt erőszakttel és elnyomás-sal. Nemsokára alkalmá nyílt neki arra, hogy e szövetség javát élvezze.

Kedor-Laomer, Élam királya 14 év előtt Kánaánba nyomult és azt adó-kötelessé tette. Különböző fejedelmek fellázadtak elene és ismételtén elérte az elámíta király a 4 szövetségessel az utat, amely által ismét hatalmába került az ország. Kánaánnak öt királya

egyesítették erejüket és a Sidsim völgyében megütköztek a benyomultakkal, de úgy, hogy ők lettek nagyrészt a szurok források folytán megsemmisítve, akik pedig elmenekültek, a hegyekbe futottak. A győzők kifosztották a völgynek falvait és gazdag zsákmánnyal és sok fogollyal terhelve, kik között Lót és az ő családja is voltak, elvonultak onnan. Abrahám, aki békeségben élt Mamré tölgységében, most hírtelen megtudta a menekültektől a csatának eseményeit és azt, hogy milyen szerencsélenség érte testvéröccsét, Lótot. Semmi kedvezőtlen emlékét nem érezte Lót hálátlanságának. Most felébredt inkább benne a szeretet minden érzete s elhatározta, hogy meg kell őt mentenie mostani helyzetéből. Mindenekelőtt keresve Isten erejét imájában, elkészült Abrahám erre a háborúra. Sajat táborából 318 szolgáját összehívította, oly edzett férfiakat, kik az istenfelelemben, mesterük szolgálatában és fegyverrel a kezükben lettek erre előkészítve. Szövetségesei, Mamre, Eskol és Aner seregeikkel hozzájuk csatlakoztak és együttesen vonultak azok üldözésére, kik az országba betörték.

Az élámiták és szövetségeseik Dán mellett ütötték táborát, Kánaán északi határán. Győzeliműktől megreszedve s minden az irányban való felelem-nélkül, hogy az ellenség megtámad-hatja őket, átadtak magukat a dorbézolásnak. A patriárcha szétoztotta az erőt, mely rendelkezésre állott, hogy különböző irányba vonuljanak s azok táborát elérhessék. A váratlan és erős meglepetés nyújtotta csakhamar a győzelmet is. Élam királya a küzdelemben elpusztult és a megrémült sereg veré-összes fogságba hurcolt néppel s azoknak javaival együtt visszakerültek birtokukba, sőt gazdag zsákmány esett a győzők kezébe. Abrahámnak köszön-ték Isten után ezt a győzelmet. Jehova tisztelője nemcsak az országban teljesített kiváló szolgálatot, hanem bátor férfiúnak is bizonyult. Ez azt mutatta,

hogy az igazság nem hátrál meg és hogy Abraham vallása őt arra bátorította, hogy a jogosságot megtarthassa és az elnyomottakat védelmezze. Ez a hőstett nagy befolyással volt a körülalakó népekre is. Visszaterése alkalmával Sodoma királya kísérétével megköszönte neki a győzelmet, kérte, hogy a javakat tartsa magának, csupán a fogságba kerülteket adja vissza. A háború szokásai szerint a győzött illeti ez a zsákmány, de Abraham ezt a megmentő hadjáratot a nyereségnek minden legcsekélyebb gondolata nélkül vállalta és vonakodott, hogy a szerencsétlenül jártak részéből valamit elvegyen, csak a szövetségeseit megillető résznek átadását kívánta.

Kevesen, kik ilyen próbába kerültek, bizonyultak volna ily nemes jelleműnek, mint Abraham. Kevesen állottak volna ellent a zsákmány megszerzés kísértésének. Példája szemrehányás mindazoknak, kik önzők és nyereségvágyók. Abraham tisztelte az igazságszágnak és emberiettségnek igényeit. Eljárása példát mutat azon bibliai alapelvekre: "Szeresd felebarátodat, mint magadat." "Kezeimet az Urhoz emelem" — mondotta — a magasságos Istenhez, kié a menny és föld, hogy mindabból ami a tiéd, egy fonalat, vagy saruszijat sem fogadok el, ne hogy azt mond, te gazdagítottad meg Abrahamot." Nem akart semmiféle alkalmat adni, hogy azt gondolja, talán a nyereség okáért vett részt e háborúban, vagy jólétét biztosítva, ajándékok miatt tette. Isten megígérte áldását Abrahamnak és az ő dicsőségét kereste csupán.

A másik, aki kijött, hogy a győzelmés patriarchát üdvözölje, Melchisedek volt, Sálem királya, aki seregének felüdtetésére kenyert és bort hozott. Mint "a magasságos Istennek papja", áldást mondott Abrahamra és megköszönte Istennek, hogy az ő szolgálóját által ily nagy szabadítást tett. S néki "Abraham tizedet adott mindentől."

Abraham boldogan tért sátorába, az ő nyájához; de érzése még szomorú gondolatokkal volt terhelve. Ő a békeségnek embere volt és az ellenségességűdést és harcot mindenkor igyekezett kerülni s utálattal húzódott vissza a vérontás jelenetétől, amelyet erejét megverte, minden kétség nélkül megajítottak Kánaán földjére való betöréseiket és a bosszúnak tárgyává tették őt. Ily módon a nemzeti fogalom fejlesztése miatt életének békeséges nyugalma meg lett zavarva. Ehhez még nem tudta volna Kánaán birtokát képviselni s nem is remélhetett volna egy örökségre, amelynek az ígérlet szerint teljessédnie kellett.

White E. G. Pat. és Prof. 126—128. oldalak.

Az ujszövetségi üdvintézkedések.

Hogy feláldozását és feltámadását hűveinek emlékeztetébe vesse, különböző intézkedéseket tett az Üdvözítő. János által a Jordán habjaiban a következő megjegyzéssel merítkezett alá: "Ugy illik nekünk, hogy minden igazságot bétöltsünk." Máté 3; 13—17. Tanítványai lábát a következő parancsossal mosá meg: "Azért, ha én az Ur és a Mester megmostam a ti lábaio at, néktek is meg kell mosnotok egymás lábaio. Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem véletek, ti is akképpen cselekedjétek." Jan. 13; 14. 15. A szent vacsorát pedig szenvedéseinek emlékére rendelé el: "Mert valamenynyiszer eszitek e kenyéit és isszátok e pohárt, az Urnak hálalát hirdessétek, amíg eljövend." I. Kor. 11; 26.

Halotti jelentések.

Hivatalos értesítés alapján tudatjuk kedves testvéreinkkel, hogy Balázs Antal t., valószínűleg hosszabb szenvedés után 1916 márciusban orosz fogságban elhunyt. Balázs t. egy pár hónappal a háború kitörése előtt a sátoelöladások alkalmával az igazsággal megismerkedett, amelyet kedves nejevel együtt el is fogadtak. Csendes modora és nyugodt lelkülete jó példa volt a gyülekezetben. Az a reménységünk, hogy midőn az Ur visszahozza Sion foglyait, őt is boldogan viszontláthatjuk. Kedves neje, őt kis árvája és az aradi gyülekezetet gyászolja.

H. J. F.

*

1917 december 29-én, szombaton délután csendesen elszenderült, Daniélisz Károly testv., kilenc heti súlyos betegség után, életének 34-ik esztendejében. Életének utolsó szombatja igen áldásos volt. Kedves családja és a nagyrörzei testvérek ágya körül időztek. O maga nagy gyengesség dacára elénekelte a többivel a régi Adv.

énekek 15-ik számát és azután leckét is kért. A hogy vége lett az istentiszteletnek, ugy ő is készült távozni. Csak annyit mondott még utoljára, hogy kerítsünk kocsit, mert haza kell neki mennie az ő örök otthonába. Kilenc évig hű tagja volt a gyülekezetnek. Fáradságtalan és hűséges munkása volt az Urnak. A fájdalmas elválásban vigasztalásunk mindnyájunknak az Urnak amaz ígérete, hogy lesz boldog viszontlátás. Kedves neje, négy kis árvája és a testvérek is gyászolják, de nem mint olyanok, akiknek reménységük nincsen.

H. J. F.

Ezen intézményeknek csupán személyes tapasztalatunk adhat értéket. Az alámerítkezést a megtérésnek és ujjászületésnek kell megelőznie. Ap. csel. 2; 38. 8; 27. Csakis így válhat az alámerítkezés „a jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által.” Róm. 6; 6. Kol. 2; 12. I. Pét. 3; 21. „Eltemettünk azért Ő vele együtt a keresetség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk.” Róm. 6; 4. Neveljük azért gyermekeinket kora ifjúságuktól kezdve isteni ismeretben és felelemben, hogy éretek ifjakká válva, vágyakozva siessenek az Urral való ószinte szövetségnek ily módon való megkötésére. II. Tim. 3; 15. Máté 19; 14.

A lábmosásnál gondoljunk ezen igékre: „A szolga nem nagyobb az ő uránál, sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte. Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket.” Jan. 13; 17. 16. Az Urvacsora az Üdvözítővel való közösség kifejezése: „A hálaadásnak pohara, melyet megáldunk, nem Krisztus vérvével való közösségünk-e? A kenyér, melyet megesszünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk.” I. Kor. 10; 16; 17. „Én ő bennök és ti Én bennem; hogy tökéletesen eggyé legyének és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem és szeretted őket, amiként engem szeretted.” Jan. 17; 23.

(Elkésve érkezett.) *Dezso Mihály* t. 1917 február 8-án elhunyt az Urban, életének 73-ik esztendőjében. A kedves atyánkfia egyike volt azoknak, akik 11 évvel ezelőtt elfogadták az igazságot Nagy György t. munkálkodása folytán. Elhunyt testvérünk mindig hajlandó volt áldozatot hozni az Ur ügyéért. Egy pár évvel ezelőtt Kolozsról elköltözött Vajdakamarásra, ahol is most nyugalmra tért. Portiuk János t. számos hallgató előtt szólott a keresztyén boldog reménységéről.

Ugyancsak Vajdakamaráson 1917 február 9-én hunyt el az Urban *Széky Ferencné* szül. *Balázs Zsuzsanna* testvérnőnk, hosszas szenvedés után, életének 29. esztendejében. Kedves testvérnőnk 11 évig tagja volt gyülekezetünknek. Hátramaradt férje és két kis gyermeke gyászolják, de nem mint olyanok, akiknek reménységük nincsen.

1917 március 4-én elaludt az Urban *Kolozson Bíró Imre* t., életének 56-ik évében. Szenvédése csak rövid volt. A mi kedves testvérünk 11 év óta hű tagja volt a kolozsi gyülekezetnek. Segítsen bennünket az Ur, hogy boldog viszontlátás legyen a feltámadás reggelén.

Lázár Sándorné.

Nyugtázások.

Az igazságnak egy barátjától, *Hüvösvölgy*, a magyar missió számára 20 kor., *Szucsik Péterné* 10 kor., *Balla Péter* 2 kor., *Egy testvérnő Gyuláról* a missió számára 10 kor., *Konya Emike* urleány a missió számára 2 kor., *Jakab Márton* t., *Szolokma*, a külföldi missió részére 30 és az erdélyi missió

részére 10 kor., *Dániel Anna*, *Szolokma*, az erdélyi missió részére 14 kor., *Fülöp Dénesné*, *Makkfalva*, az erdélyi missió részére 10 kor., *Szokoló Györgyné* szegények részére 10 kor., *Herrn Ltn. Bresslauer* szegények részére 20 kor., *A zsidó missióra* 20 korona.

A kis *Botbándi Annuska* jobban szereti az Ur Jézust, mint az ő kedvteléseit. Ha cukorkára vagy ajándékra pénzt kap, azt egész éven át összegyűjti és az év végén nagy örömmel a prédikátor bácsinak adja, hogy küldje be az Isten tárházába, hogy adományából sárga- és feketebőrű embereknek hirdessék az örökkévaló evangéliumot. Az idén 14 koronát adott át ezen szent célra, amit ezennel nyugtázunk. Aki korán elveti a magot, az sok gyümölcsöt fog látni az örök életben.

Zeiner Alajos.

Az Ur áldja meg az adakozókat és az adományokat.

A pénztáros.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., *Zeiner A.*, *Kessel Fr.*

Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala,
Budapest, I., *Krisztina-körút* 167.

Amerika részére: *Review & Herald Publ. Assn.*

New-York City, 32. Union Square East.

Írta M. H. H. könyvnyomdája Budapest, II., *Corvin-tér* 5.

Evangéliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1. Kor. 3. 8.

3. szám.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918 harmadik negyedére:

1. Bibliai leckék.
2. Missiói programok.
3. Kéthetenkénti imaórák programja.
4. Különfélék.

Bibliai leckék a megváltás tervéről.

1918. július 6-tól szeptember 28-ig.

1. Lecke 1918. július 6.

III. *Ábrahám* magva által megáldatnak minden népek. 8—13. kérdés.

Az ősatyák kijelentik a megváltás tervét a nemzeteknek.

Kérdések.

I. *Isten terve.* 1—3 kérdés.

1. Milyen jellemeket választott az Ur a világ teremtése előtt? *Eféz.* 1, 4.
2. Mikor történt már *Krisztus* halála Atyja előtt? *Jel.* 13, 8. — 3. Mikor lett a megváltásról szóló örömhír kiejelentve az embereknek? 1. *Móz.* 3, 15.

II. *A patriárikák hirdetik.* 4—7. kérdés.

4. Miáltal mutatta *Ábel* az ő hitét? *Zsid.* 11, 4; 1. *Mózes* 4, 8—10. — 5. Mi vette kezdetét *Enokh* idejében? 1. *Móz.* 4, 26. Lásd az első megj. — 6. Milyen mértékben tapasztalta *Enokh* a megváltás áldását? 1. *Móz.* 5, 21—24. *Jud.* 14, 15; 2. megj. — 7. Meddig prédikált *Krisztus* lelke *Noé* által a hifelleeknek? Milyen eredménnyel? 1. *Móz.* 6, 3—5. *Zsid.* 11, 7; 1. *Pét.* 3, 18—21; 3. megjegyzés.

IV. *Az igéret hirdetve lesz minden népnek.* 13—16. kérdés.

14. Mire használta fel az Ur *Józsefet* Egyiptomban? *Zsolt.* 105, 17—22. 4. *Megjegyzés.* — 15. Hogyan dicsérte *Faraó* *Józsefet* és milyen méltóságra emelte őt? 1. *Móz.* 41, 39—45. — 16. Milyen szavakkal dicséri a zsolttárhoz *Isten* nagy tetteit? *Zsolt.* 105, 8—15. *Zsid.* 11, 13—16. 5. *Megjegyzés.*